

Маладзечна, Вілейка, Сморгонь, Ашмяны, Валожын, Мядзел, Астравец, Мінск

Рэгіянальная газета

18 ліпеня 2003 года
№ 29 (430)
Выходзіць па пятніцах

Плюс
ТэлеТДзень

Навіны рэгіёну

Нашкодзіла маланка

МАЛАДЗЕЧНА. У сераду ўвечары ў час навалыніцы гараджане, а таксама жыхары некаторых вёсак засталіся без святла і вады. Як сказаў намеснік начальніка аператыўна-дыспетчарскай службы Маладзечанскіх электрычных сетак Сяргей Мацюта, маланка трапіла ў лінію электраперадач, якая сілкуе горад. Непаладку ліквідавалі за 40 хвілін.

Ірына РАБУШКА.

Новы старшыня

АСТРАВЕЦ. У раённым аддзяленні Саюза палякаў Беларусі пасля таго, як адмовілася ад гэтай пасады кіраўнік Марыя Васілёнак, адбыліся змены. На чарговым пасаджэнні члены раённага аддзялення абралі новага старшыню – Марыну Тарарук. Да нядаўняга часу яна працавала ў дзіцяча-юнацкім цэнтры, дзе вяла гурток польскай мовы.

Мар'ян ВЯНГРОЎСКІ.

Гараць машыны ў Кальчунах

АШМЯНЫ. У аўторак у Кальчунах зламаўся падпаліў машыну, якая стаяла на вуліцы. Здарэнне адбылося ў 3 гадзіны ночы. Урон ад пажару – 4 тысячы долараў. Гэта другі падобны выпадак у Кальчунах. Першы раз падпалілі гараж 20 сакавіка ў 3.45. Агонь знішчыў машыну, новую секцыю, кухню, што знаходзіліся ў пабудове.

Ірына РАБУШКА.

Праблема застаецца

ВАЛОЖЫН. У Валожынскім раёне адсутнічае шэраг паслуг. Улічыўшы гэтую асаблівасць кіраўніцтва Дома быту пайшло насустрэч прадпрымальніку Аляксандру Хвясёку і дазволіла адкрыць на сваіх плошчах майстэрню па вырабу ключоў. А вось рамонтна-гадзінніцкаў, хімічэсткай адзення пакуль што ў горадзе не займаецца ніхто. Па гэтай патрэбе людзі вымушаны ездзіць у Маладзечна ці Мінск.

Аддзел інфармацыі “РГ”.

7 год за хабар

МЯДЗЕЛ. Да 7 год пазбаўлення волі прыгавораны былы старшыня Сырмежскага сельвыканкама. Ён абвінавачваўся ў спробе атрымання хабару за выдзяленне зямельных участкаў у вёсцы Малая Сырмеж (вёска месціцца непадалёку ад возера Нарац і там шмат “крутых” лецішчаў). У адным з двух выпадкаў фігураваў жыхар Маладзечна, у якога за такую паслугу старшыня патрабаваў 400 долараў ЗША.

Алесь ВЫСОЦКІ.

На ўсё жыццё – з песняй

СМОРГОНЬ. Адгучалі фанфары пятага рэгіянальнага фестывалю-конкурсу “Адна зямля”. Трыццаць выканаўцаў з Астраўца, Ашмян, Вілейкі, Мядзела, Сморгоні і Валожына прынялі ў ім удзел. Усе без выключэння, як зазначыла журы, паказалі сябе добра. Песні не проста гучалі, яны ішлі ад душы.

Сёлета фестываль мусіў перамясціцца пад дах Дома культуры. Як арганізатараў, так і ўдзельнікаў, напалохалі зацяжныя дажджы, што каторы тыдзень запар паліваюць наш паўночна-заходні край. Але менш урачыстым фестываль ад гэтага не стаў. У глядзельнай зале амаль не было пустых месц. Іх занялі як мясцовыя жыхары, так і групы падтрымкі, што прыехалі разам з выканаўцамі.

Пачаўся фестываль, які адкрыла старшыня аргкамітэта конкурсу, намеснік старшыні Сморгонскага райвыканкама Святлана Шмыга ў 13 гадзін. А скончыўся позна ўвечары гала-канцэртам пераможцаў конкурсу. Нават не спецыялісту можна было заўважыць, што трапілі ў гэты спіс самых дастойных. Хаця інакш і быць не магло. Журы, якое ўзначаліла заслужаны работнік культуры Рэспублікі Беларусь Галіна Качалава, славіцца сваёй непадкупнасцю, што пацвердзілі і загадчыкі аддзелаў культуры, многія з якіх уважліва сачылі за ходам фестывалю і таксама выстаўлялі балы. А Галіна Балінская з Ашмянскага райвыканкома, якая стаяла ля вытокаў “Адной зямлі” і наогул падзяліла месцы паміж удзельнікамі двух узроставых груп гэтак жа, як і журы.

Заўважаным у прадказальніцтве аказаўся яшчэ адзін заснавальнік конкурсу – “Рэгіянальная газета”. Расказваючы пра падрыхтоўку да мерапрыемства ў папярэднім нумары мы змясцілі здымак Алесі Супрановіч з Вілейкі, што заняла на леташнім конкурсе трэцяе месца ў сярэдняй узроставай групе. Сёлета яна стала не проста пераможцай, а ўладальніцай гран-пры – каляровага тэлевізара. Дарэчы, застаецца галоўны прыз фестывалю віляй-

Кожны год, як адзін з заснавальнікаў конкурсу “Адна зямля”, “Рэгіянальная газета” зацвярджае свой прыз. На фестывалі ў Сморгоні ўніверсальны міксер “Алеся” дастаўся Святлане Пушкарвай з Валожына, якая вынесла на суд слухачоў песні “Вечер перамен” і “Тры крынічаныкі”.

Фота Марыны СЛІЖ.

чанам другі год запар.

Добра паказаў сябе Маладзечанскі раён, заняўшы прызавыя месцы адразу ў трох намінацыях. Не ўступілі яму і ашмянцы, якія таксама “адваявалі” сабе прызы ва ўсіх узроставых групах. А найбольш запамінальным стала выступленне Аллены Мечыслаўскай, што праспявала “Не мая віна” і “Каліна”. Апошняя песня стала прадрашальнай. Журы аднагалосна аддало Алене першае месца ў старэйшай узрос-

тавай групе, шчыра парадаваўшыся за яе. Бо многія памятаюць дзяўчыну па выступленні на першым фестывалі ў Чысці. Тады яна таксама ўразіла голасам, але не прадумала форму адзення, не змагла сябе паднесці. На гэты раз артыстычная ашмянка не проста спявала, яна быццам гаварыла са слухачамі. Больш таго, змагла дастукацца да кожнага сэрца, сабраць найбольшую колькасць апладысmentaў.

Сёлета фестываль “Адна

зямля” ўжо змог адзначыць свой маленькі юбілей – рэгіянальнаму конкурсу споўнілася пяць гадоў. За гэты час ён не толькі адкрыў дзесяткі новых зорак і зорчак, але і набыў размах. Вялікую будучыню прадказвалі яму старшыня журы Галіна Качалава і кампазітар Алена Атрашкевіч і абяцалі на наступны год зноў прыехаць на конкурс, які перакачае ў галасістую і таленавітую Вілейку.

Марына СЛІЖ.

Новыя дзённікі

Няма таго, што раней было. Так можна сказаць пра новыя школьныя дзённікі, з якімі сёлета дзеці сядуць за парты.

4-я старонка

Купальны сезон

Час купання нарэшце настаў. Дзе гэта можна зрабіць? Аб гэтым – агляд Святланы Цішко.

6-я старонка

Убачыў цуд

Вілейскі мастак Міхаіл Куліцкі намаляваў карціну і... убачыў у ёй цуд. Чытайце далей Ігара Кіцікава.

6-я старонка

■ ЗНАЁМІМ З КАНКУРСАНТАМІ

«Салаўі» фестывалю

СМАРГОНЬ. Рэгіянальны фестываль-конкурс выканаўцаў эстраднай песні «Адна зямля» сабраў у горадзе 30 прадстаўнікоў ад сямі раёнаў Гродзенскай і Мінскай абласцей. 3 асобнымі з іх вас знаёміць газета.

«Песню родную шаную»

На конкурсе выканаўцаў эстраднай песні «Адна зямля» астраўчанка Святлана Ерамейка была ўпершыню. Чаго больш за ўсё баялася? Каб не забыць словы.

Мы размаўлялі з ёй ужо пасля выступлення. Расхваляваная дзяўчына трымала ў руках зялёны шарык, на якім прыгожымі літарамі было напісана: «Прыз глядацкіх сімпатый апошняга рада», і ніяк не магла супакоіцца. «Хвалявалася, як школьніца, — прызналася яна мне, — даўно ўжо не стаяла на сцэне».

Наогул жа кар'еру спявачкі Святлана пачала яшчэ ў дзіця-

чым садку. Шмат выступала, будучы школьніцай, навучанкай музычнага вучылішча. А затым былі інстытут і размеркаванне ў Падольскую школу, што ў Астравецкім раёне. Яго гонар і абараняла настаўніца музыкі і спеваў на конкурсе. Рыхтавалася самастойна, а вынесла на суд слухачоў і журы песню «Не загаснуць зоркі ў небе» і «Ты далёка». Вітала яе зала доўгімі, шчырымі апладысмантамі. Значыць, сумела запятнаць кароткіх хвілін выступлення заваяваць слухача, зачараваць сваім голасам. А гэта ўжо пра многае гаворыць.

Святлана Ерамейка.

3 Мядзельшчыны родам

Дзмітрый Дзямідовіч.

На пятым фестывалі правілі баль дзяўчаты. Сярод канкурсантаў, якія выступалі за сярэдняю ўзроставаю групу, Дзмітрый Дзямідовіч з Мядзельшчыны быў адзіным мужчынам.

Прыкметна хваляваўся, бо на вялікую сцэну, як сказаў сам, падумаўся ўпершыню. Хаця канцэртны, мерапрыемствы рознага характару — яго прафесія. Дзіма ўзначальвае адзін з сельскіх Дамоў культуры Мядзельскага раёна. Нягледзячы на тое, што дабірацца на работу даводзіцца кожны дзень пятніком, працу сваю любіць і

шмат стараецца рабіць для моладзі, якой у вёсках з кожным годам становіцца ўсё менш і менш. Здольнасці для гэтага ёсць, жаданне таксама. Хлопец у свой час скончыў тры курсы Маладзечанскага музычнага вучылішча але, адчуўшы, што духавыя інструменты — не яго прызначэнне, знайшоў у сабе смеласць пакінуць навуальную ўстанову. Лічыць, што лепш быць добрым загадчыкам клуба, чым дрэнным музыкантам. Тым не менш, у вольны час з задавальненнем бярэ ў рукі гітару, спрабуе складаць песні. Не выключае, што ў наступным годзе зноў паспрабуе свае сілы на фестываль-конкурсе «Адна зямля».

Дом а і сцены дапамагаюць

Вікторыя Сямёнава нарадзілася і вырасла ў Сморгоні. Успомніўшы, што дома і сцены дапамагаюць, на сцэне адчувала сябе ўпэўнена.

Лаўрэат песні «Вясёлкавы карагод», дыпламант абласнога конкурсу патрыятычнай песні, уладальніца прызга «Глядацкіх сімпатый» фестывалю «Адна зямля» 2000 года выйшла да слухача з песнямі «Вецер перамен» і «Нябесны анёл». У надзвычай прыгожай сукенцы колеру марской хвалі, яна нагадвала казачную прыноцэсу, якая не чарамі, а голасам заваражыла

залу і мэты сваёй дасягнула. Бо, ідучы на конкурс, хацела застацца сама сабой і ў першую чаргу спадабацца не журы, а слухачу, густу якога таксама даварае.

Сярод беларускіх выканаўцаў Віка больш за ўсё любіць ансамбль «Песняры» і мае ў дамашняй фанатэцы запісы амаль што ўсіх песень гэтага калектыву. Ахвотна спявае сама: як дома, займаючыся хатнімі справамі, так і ў студэнцкіх кампаніях. Дзяўчына вучыцца ў Гродзенскім дзяржаўным універсітэце імя Я.Купалы і будзе пасля яго заканчэння лагapedам.

Вікторыя Сямёнава.

Чатыры гады разам

Аксана Юркантовіч.

У сям'і Юркантовічаў з Ашмян спяваюць усе. Але на прафесійнай сцэне паспрабавалі сябе пакуль што Аксана і яе малодшая сястра Каця.

Студэнтка Гродзенскага каледжа мастацтваў Аксана Юркантовіч выступала за Ашмянскі раён. Яна амаль з самага пачатку разам з фестывалем. Качуе са святам песні з горада ў горад чатыры гады. Кажы, што атрымлівае ад падобных мерапрыемстваў у першую чаргу асалоду. Так ужо атрымалася, што песня стала часцінкай душы і жыцця.

Дзяўчынка была ў другім класе, калі мама аддала яе ў народны ансамбль «Званочкі». З ім выступала ў родных Ашмянах, на сцэнах устаноў культуры раёна і вобласці. Затым была эстрадная студыя «Палёт», дзякуючы заняткам у якой набыла сабе імя, «завявала» слухача. Яна бясконца ўдзячна кіраўнікам Веры і Мікалая Федарэнкам і лічыць, што толькі дзякуючы ім дабілася пэўных вышынь, стала студэнткай каледжа мастацтваў.

Песні «Белая Русь» і «Два галубы» выконвала Аксана на рэгіянальных фестываль-конкурсах. Удзячная зала крычала ёй «Брава!».

Падрыхтавала Марына СЛІЖ.

Пераможцы

пятага фестывалю «Адна зямля»

Гран-пры — Алесь Супрановіч (Вілейскі раён).

Малодшая група (12-17 гадоў)

1. Настасся Жук (Маладзечанскі раён)

2. Ганна Ярошчык (Вілейскі раён)

3. Андрэй Гайдаровіч (Ашмянскі раён)

Сярэдняя група (18-23 гады)

1. Настасся Кузьміцкая (Астравецкі раён)

2. Настасся Новік (Маладзечанскі раён)

3. Марына Яцкевіч (Ашмянскі раён)

раён)

Старэйшая група (23-30 гадоў)

1. Алена Мечыслаўская (Ашмянскі раён)

2. Святлана Гайдукевіч (Смаргонскі раён)

3. Віталь Капцёнак (Маладзечанскі раён)

Спецыяльныя прызы

Прыз глядацкіх сімпатый — Святлана Пушкарва (Валожынскі раён)

Прыз «Творчая надзея» — Кацярына Нарэйка (Астравецкі раён)

■ СМАРГОНСКІЯ НАТАТКІ

Мы былі першымі

У час трансляцыі зімовых Алімпійскіх гульняў у Інсбруку мы ўбачылі нейкую цікавую групу музыкантаў. У кароткіх кажухах, з доўгімі валасамі, на нейкіх электрагітарах-дошках яны выконвалі выдатную музыку. Гэта быў ансамбль «Бітлз». Вось тут і давалася нам шмат над чым падумаць. Дзе ўзяць ці хоць бы паглядзець гэтыя гітары.

Неяк аднойчы ў Мінскім Палацы культуры камвольнага камбіната Юрась Антонаў іграў на такой гітары. Як знаёмаму і сябру (а мы разам вучыліся ў Маладзечанскім музычным вучылішчы) ён даў мне яе памацаць і растлумачыў, што ўключыць трэба ўзмацняльнік гуку.

Потым Юрась прывозіў у Маладзечна і паказваў нам новую гітару вядомай фірмы FENDER, абліцаваную кракадзілавай скурай. Аж дух заняло ад такога інструмента ў футарале. Але ж гэта велізарныя грошы.

Прышла смелая думка рабіць іх самім, бо чалавек знойдзе выйсце, калі моцна падумае. Мне як мастаку не было асаблівай складанасці намалюваць яе на паперы, а сталар зрабіў выдатны корпус з грыфам. Лады паставілі ад другіх гітар, пафарбавалі, і атрымаўся шыкоўны інструмент.

Альгерд Апановіч, цудоўны радыёмайстар, усім нашым дошкам устаў і электрадуш. Бо тады ў вялікіх гарадах у продажы з'явіліся першыя гукадымалінікі.

Забыліся мы пра цымбалы і «скрабл» толькі на сваіх гітарах. Без моцнага гуку на ёй можна было займацца ў любым куце.

Нарэшце ў Дом культуры набылі паўакустычную электрагітару, а бас зрабілі самі. Пачаліся першыя рэпетыцыі. Мне даручылі гітару-сола, бо бегалі пальцы ад домраў і балалаек. Мікола Ходаш выбраў бас гітару-рытм, клубны інструмент яго вельмі задавальняў, а Альгерду Апановічу, выдатнаму басісту, нават не трэба было і вучыцца.

У барабаны лупцаваў рытмічны танцор, балетмайстар Слава Федаровіч.

Начамі сядзелі каля радыё, пісалі на магнітафон усе мелодыі, дзе гучалі гітары. Сабралася нядрэнная фанатэка, якую потым пераводзілі на ноты. Асабліва лёгка гэта рабіў Мікола Ходаш, бо ён баяніст, а таму добра адчуваў гармонію. Як узяць той ці іншы акорд, мы ўжо даволі добра ўмелі, але бывае забытаеся і пытаешся ў свайго кіраўніка:

— Коля! Як узяць ля бемоль мажор?

А ён з гумарам кажа: — Вазьмі звычайны соль мажор і падыміся на адзін лад вышэй.

Глян timer, і сапраўды, як проста.

Вырашылі ладзіць танцы ў Доме культуры. Гэтым складалам, бо раней мы ігралі рознымі эстраднымі ансамблямі і запрашалі лепшых навучанцаў Маладзечанскага музычнага вучылішча.

Дарэчы, кларнетыст Рыгор Куранец сёння — выкладчык кансерваторыі ў Расіі, а трубач Валерый Мнухін — прафесар Берлінскай кансерваторыі.

Дом культуры загадаў нам чырвоныя камізэлькі, і прэм'ера адбылася. Моладзь нібы ажыла. Што рабілася ў зале! З нашага рэпертуару зніклі папулярныя шайкі і твісты, затое з'явіўся рок-н-рол. Танцораў-віртуозаў тых танцаў за іх талант дружнынікі выводзілі з залы, а кіраўніцтва Дома культуры ў час ігры выключала нам апаратуру.

У вузенькіх штанах і з доўгімі валасамі юнакам не дазвалялася быць у зале, хоць чалавек купіў білет. Не ведаю чаму, але ўсё выхаванне зводзілася да таго, каб усе былі падстрыжаныя пад адзін грэбень.

У зале гучала прыгожая інструментальная музыка без вакала, і ўсе мы атрымлівалі вялікую асалоду.

Каб ведаў хто, як нам было няпроста іграць. Не было галоўнага эфекта гуку, прасцей кажучы, рэха, педалі пад нагой ці хаця б ручнога вібратора. Каб гук быў жывым і прыгожым у павольных мелодыях, даводзілася вібраваць кісцю, як на скрыпцы.

Гэта сёння ёсць такія прыстасаванні, у якіх тысячы розных камбінацый для гукавых эфектаў.

Мы ігралі прыгожым мяккім гукам на сваіх гітарах, і, думаю, гэта не самы горшы варыянт, бо над гукам музыкант працуе ўсё сваё жыццё.

Нас прыязджалі слухачы з Маладзечна, пакуль там не з'явіўся свой ансамбль на фабрыцы музычных інструментаў пад кіраўніцтвам інжынера-канструктара Эдуарда Пуруса. Гэта быў асабліва інструментальны ансамбль, які нота ў ноту капіраваў рэпертуар ранніх «Песняроў», хоць магчымасці ў гэтага калектыву былі вельмі вялікія.

У нас былі ўласныя кампазіцыі, апрацоўкі розных папулярных мелодый, мы шукалі нешта сваё і ганарыліся тым, што ў Сморгоні мы былі першымі, а першым заўсёды цяжка.

Калі, бывае, сёння саджуся, каб змахнуць пыл з клавеш, найгрываю шыкоўную мелодыю танга, якую, думаю, напісаў сам Мікола, але нікому з нас не сказаў.

Музыка вечная, і таму ў маёй памяці назаўсёды застаецца таленавіты музыкант і выкладчык Мікола Іванавіч Ходаш.

Юрый ЦЕРАБУН.

■ У ВЕРТЫКАЛІ

Старшыні – без прэмій...

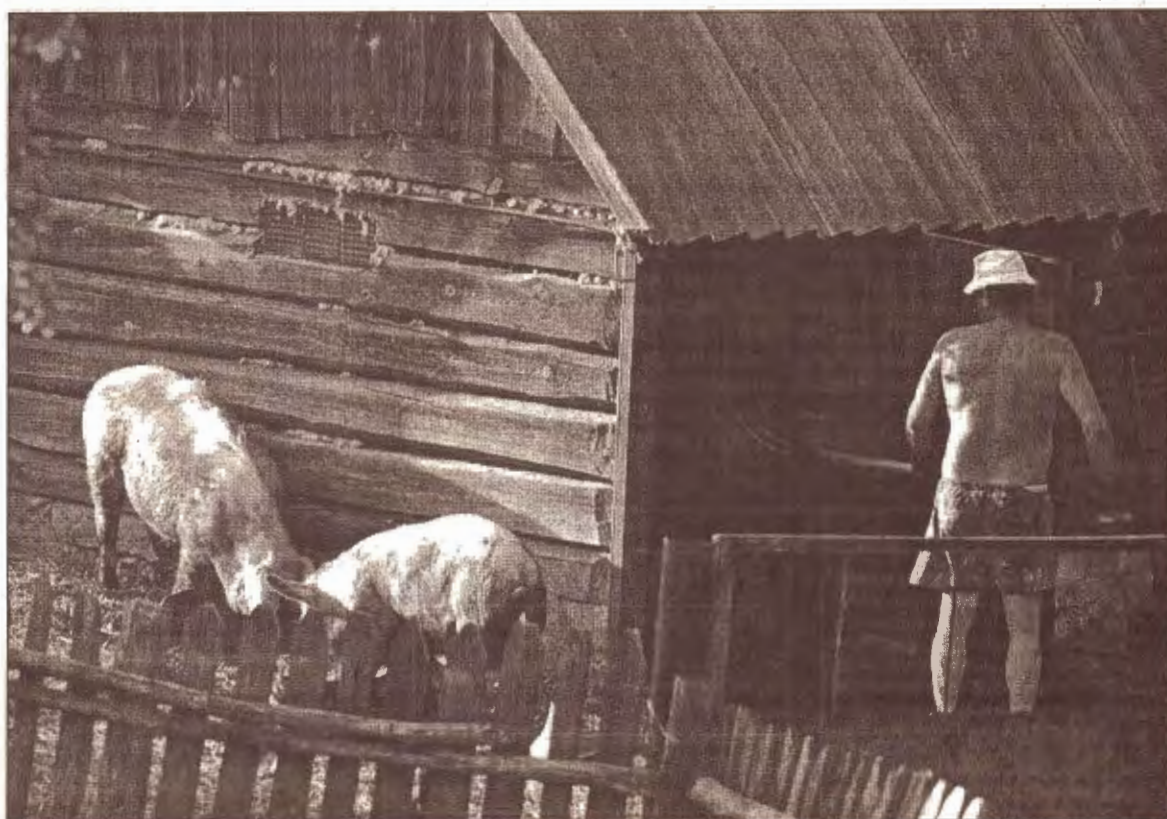
Мінскі аблвыканком аб'явіў вымовы са стопрацэнтным пазбаўленнем прэміі за чэрвень сёлетняга года старшыням Вілейскага, Валожынскага, Нясвіжскага і Дзяржынскага райвыканкомаў.

З улікам даручэнняў прэзідэнта краіны і матэрыялаў праверкі Камітэта дзяржаўнага кантролю Рэспублікі Беларусь на пасаджэнні аблвыканком разгледзеў пытанне аб стане разлікаў з сельскагаспадарчымі прадпрыемствамі і насельніцтвам за пастаўленую прадукцыю і выплаты за работнай платы. За незабеспачэнне своечасовасці разлікаў, вызвалены ад пасады, якую займаў, дырэктар дзяржаўнай установы «Мінаблгандльхарчпрам». Унесены прапановы аб звальненні з пасады старшынь Клецкага і Лагойскага райвыканкомаў.

Мінскі аблвыканком прыняў рашэнне «ва ўстаноўленым парадку вызваліць ад пасады таксама дырэктараў шэрагу малакапераапрацоўчых прадпрыемстваў, у тым ліку Валожынскага, Вілейскага, Нарачанскага, – Кругліка, Уршскага, Зубкевіча». Будучы звольнены таксама галоўныя бухгалтары і галоўныя эканамісты гэтых прадпрыемстваў.

У «чорным спісе» аблвыканкома знаходзяцца таксама Калгасы імя Чарняхоўскага і «Праца» Валожынскага раёна, «Вілейскі» Вілейскага.

Самы часты грэх, які ўстаноўлены ў ходзе выбарчай праверкі органамі пракуратуры і Дзяржкантролю ў сельскіх гаспадарках вобласці, – прыпіскі і скажэнні статыстычнай справаздачнасці. Па-просту – каровам прыпісвалася нядоенае малако, аратым – неаранае поле, дзе конь, як кажуць, не валаяўся.

Двое кабачкаў у хлёпчуку – добра. Лепш чым адзін. У два разы. Гэта, калі не прыпісваць, а быць сумленным хаця б перад сабой. Кіраўнікі ж многіх калектывных гаспадарак сёння пастаўлены ў такія ўмовы, што запатрабаваных надояў, як ні цягай карову за сідзі, не выдадзеш. Вось і нараджаюцца «дзымутыя» паказчыкі. Карацей, на калгас спадзявайся, а пра сваю гаспадарку дбай...

Фота ІРЭХ/ProMedia.

Мінская вобласць сёння на думку многіх і ў сістэме адміністрацыйнай вертыкалі, і аналітыкаў стаіць у галавы дзяржавы на асаблівым уліку. Таму прагнозы аб тым, што барацьба з прыпіскамі перакінецца з сельскай гаспадаркі ў сферу прамысловасці, а па вялікім рахунку, з вёскі – у горад, не дэляе ад праўды. І калі кантралёры пачнуць шчыраваць у гарадах, шмат чаго цікавага яшчэ можа адкрыцца. На апошнім пасаджэнні Маладзечанскага гарвыканкома, напрыклад, стар-

шыня яго Мікалай Чурсін згадаў, што пры нядаўна звольненым дырэктары станказавода адна з праверак на прадпрыемстве выявіла прыпіскі на 61 станок. Па дакументах яны, мабыць, дзесьці штосці свідравалі, фрэзеравалі... Як дзесьці хтосьці п'е малако, якое нібы надалі ў некаторых гаспадарках нашага рэгіёна.

Мікола ГАЙДУК.

■ КАНФЛІКТ

Маладзечанскія «тапельцы»

МАЛАДЗЕЧНА. Жыхары дома №3 па вуліцы Ф.Скарыны паскардзіліся ў рэдакцыю аб тым, што ўжо 17 гадоў яны пакуюцца ў сваіх кватэрах ад неўладкаванасці.

У цеплавузел і падвал па цеплатрасе трапіла вада. Як толькі пачынае раставаць снег і ісці дождж, цеплавузел залівае. 28 чэрвеня ўзровень вады быў 1-1,3 м. Да таго ж тут на падлозе ляжаць трубы, нагрэтыя да 75-80 градусаў. Уся гэтая вада ў памяшканні ледзь не кіпіць. Пара трапляе ў кватэры, шпалеры адвальваюцца ад сцяны. Падмурак даў расколіну.

Скаргі накіроўваліся і ў домакіраўніцтва, і ва УП «Камунальнік», гарвыканком, але, як лічаць жыхары дома, іх проста «адфутбольвалі», дасылалі адпіскі. Меры, што прымаліся адпаведнымі арганізацыямі, пацярпелым здаюцца

бессэнсоўнымі.

Галоўны інжынер УП «Камунальнік» Наталля Старавойтава патлумачыла:

– Каля дома №3 па вуліцы Ф.Скарыны ўзнікла пашкоджанне цеплатрасы. Яно было ліквідавана 11 ліпеня. А ваду адкачалі яшчэ 7 ліпеня. Два гады таму быў зроблены рамонт цепласетак гэтага дома, рэгулярна ачышчаюцца ліўнёўкі. Такім чынам, мы прымаем меры.

Як ужо вядома, жыхары гэтымі мерамі незадаволены. Магчыма, патрабуюцца капітальны рамонт цепласетак, але УП «Камунальнік» мае фінансавую магчымасць выканаць толькі бягучы рамонт.

А 14 ліпеня зноў заліло гэты дом і паліклініку, што знаходзіцца побач. Назаўтра ваду зноў адпампоўвалі. Дажы ідуць, вада прыбывае...

Святлана ЦІШКО.

■ НЯВЫДУМАНАЯ ГІСТОРЫЯ

Байка пра апошнюю булку

Аднойчы, калі быў у Мінску, традыцыйна зайшоў у хлебны магазін, каб з'есці булку з гарбатай ды пасумаваць па страчаных студэнцкіх гадах. І вось там убачыў наступны малюнак нашага жыцця.

Каля касы варушыўся худзенькі хлапчук. Студэнт. Пералічваў дробязь, парой па кішэнях, збіраў на булачку і шклянку гарбаты. Сабраў. Разлічыўся. У руцэ застаўся толькі білет дахаты.

Адшоў, стаў у куток і адразу прыняўся за сняданне. Ці абед? Ці вячэра? І гэтую працэдуру перарваў... вялізны, пад два метры, валаіўга. Інакш кажучы, бомж. Ён даядаў кавалкі булак, што былі пакінуты на прылаўку, павольна рушыў уздоўж і спыніўся каля студэнта, які даядаў сваю маленькую булачку.

– Дай адкусіць кавалачак! – грамавым голасам азначыў сваю прысутнасць бомж.

– Ага! Зараз! Я тыдзень эканоміў на гэтую булку, каб даваць такой пачвары, як ты? Ад гэтага адпору бомж адсунуўся.

– Ну, што, табе шкада?

– Для цябе, мардаварота, шкада. Ты паглядзі на сябе! На табе ж араць можна, а не працаваць ты ж не хочаш. А дармавога ад мяне не атрымаеш! Бо мне мой кавалак хлеба цяжка даецца. І не дазволу такім апівохам побач прасіцца. Прэч!

Бомж ад гэтага адпору пачаў сунуцца да выхаду, а мне стала сумна, што ёсць людзі ў нашым грамадстве, якія з усіх словаў выбіраюць адно: «Дай!». Можа, таму мы часам гэтак і жывём? Бо аддаём патрэбнае непатрэбным?

Алесь РАЛАВЕЦ.

Курсы валют НБ РБ

	10.07 руб.	17.07 руб.
Долар ЗША	2062,00	2065,00
Еўра	2339,94	2303,61
Злоты	524,85	518,45
Літ	677,54	667,32
Расійскі рубель	67,79	67,86

«Вулічныя» курсы ў Маладзечне
Долар 2053/2069 2055/2075

Маладзечна

Цэны на рынку

Прадукты	Цэна (руб.)	9.07	16.07
Кіслава с/вадз., 1 кг	12700	12700	
Сасіскі, 1 кг	3900	3900	
Селядзец, 1 кг	2750	2750	
Рыс, 1 кг	800	800	
Грэчка, 1 кг	1450	1450	
Цукар, 1 кг	1310	1310	
Яйкі-курыныя, 1 дзес.	1000	900	
Алей, 1 л	1750	1750	
Маянэз, 200 г	470	500	
Кава «Пеле», 100 г	2200	2200	
Шпроты, бляшанка 160 г	800	750	
Соус там «Мінск», 0,5 л	800	700	
Цыбуля рэпчатая, 1 кг	1100	1100	
Капуста, 1 кг	800	550	
Морква, 1 кг	1700	1450	
Лімоны, 1 кг	2200	2400	
Апельсіны, 1 кг	1800	1950	
Памідоры, 1 кг	1850	1600	
Агуркі, 1 кг	580	700	
Кавуны, 1 кг	1600	1300	
Яблыкі, 1 кг	2700	2680	

Сялянскія прадукты

Малако, 1,5 л	700	600
Смятана, 1 л	2000	2000
Масла, 1 кг	4300	4000
Тварог, 1 кг	1500	1500
Яйкі курыныя, 1 дзес.	1500	1300
Бульба, 1 вядро	4000	3000
Бульба маладая, 1 вядро	7500	6000
Клубніцы, 5-літр. вядро	15000	15000
Вішня, 5-літр. вядро	6000	
Маліна, 5-літр. вядро	10000	
Чырв. парэчка, 5-літр.	2500	
Крыжовнік, 5-літр. вядро	5000	
Чарніцы, 1 вядро	5000	
Суніцы, 1 вядро	40000	

■ ПЫТАЙЦЕСЯ –
АДКАЗВАЕМ

Усё па законе

Чаму за прадпрымальнікам з калгаснага рынку, калі той зыходзіць у адпачынак, не захоўваецца гандлёвае месца? У якасці выйсця прапануюць апаціць яго.

Маладзечна. Прадпрымальнікі з калгаснага рынку.

Дырэктар рынку раённага спажывецкага таварыства Ганна Сіняўская:

– Усё робіцца на законных падставах, узгоднена з вышэйшымі органамі. Рынак не мае ніякіх адносінаў да індывідуальных прадпрымальнікаў. Мы ім толькі вызначаем гандлёвыя месцы, але прадпрымальнікі не лічацца ў нас у штатным раскладзе. Таму і не маем права даваць ім адпачынак. Гэта напісана ў Палажэнні.

Да таго ж у гандлёвых месцах вялікая запатрабаванасць. Таму няма патрэбы даваць прадпрымальнікам адпачынак і захоўваць за імі гандлёвае месца. Замест аплаты за яго можна паставіць прадаўца і папярэдняе заключыць з ім дагавор – і месца захаваецца, і тавар будзе прадавацца.

Зімой гэтае пытанне мы ўзгаднілі з прафсаюзам прадпрымальнікаў.

На прамысловым рынку іншая сітуацыя. Ён – прыватны, а калгасны належыць райспажывецкаму таварыству.

Падытвала Ірына РАБУШКА.

ПОМНІКІ
з граніту і мармуровай крошкі.
Розныя формы.
Т. у Маладзечне 34171

УВП «Завод сухіх сумесей» ААТ «Забудова»
прадае са склада ў п.Чысць
сухія сумесі
(шпаклёўка, тынкоўка, клей для пліткі, гідралізацыя і інш.) усяго 61 рэцэпт,
уцяпляльнік ячэйстабетонны, цэмент М500 у мяхах па 25,40 кг.
Форма аплаты любая (наўны, безнаўны разлік, эквала, залікі, бартэр).
Тэл. (01773) 99155, 90291.
(8-029) 6999155.

НАРКАЛОГІЯ
Урач-наркалаг Мартынаў А. Я.
Пераваранне запою.
Амбулаторны прыём (ананімна).
Маладзечна, вул. Чкалава, 5 (басейн)
Тэл. 36136, (8-029) 6382550
Ліц. МЗ РБ №2666/АМ ад 24.04.2008.

Вілейскае ПТВ №48
аўтамабільнага транспарту
акцыяўляе дадрыхтоўку вадацэляў аўтамабіляў катэгорыі: «В» – тэрмін навування 3 месяцы – кошт 200 тыс.руб.; «ВС» – 4 месяцы – 250 тыс.руб.; «С» – 150 тыс.руб. Пачатак заняткаў 25 ліпеня 2003 года. Плата за навуванне ў два этапы.
Даведкі па тэлефоне ў Вілейцы: 54668, 54876.
Ліц. МЗ РБ №2175, 01276, 01277 МНС РБ ад 27.03.2007.

Маладзечанскае ПТВ-135
аб'яўляе прыём навування на 2003-2004 навуцальны год.
На базе 9 класаў тэрмін навування 3 гады па прафесіях: **слесар па кантрольна-вымяральных прыборах і аўтаматыцы; электрамонтёр па рамонту і абслугоўванню электраабсталявання; прадпрымальнік; слесар па рамонту прамысловага абсталявання; швачка; швачка-кравец; прадпрымальнік; кантралёр-касір; прадавец харчовых тавараў; пекар-кандытар; цестароб; машыніст цестарэзкі.**
На базе 11 класаў тэрмін навування 1 год па прафесіях: **кантралёр-касір, прадавец нехарчовых тавараў; кантралёр-касір, прадавец харчовых тавараў.**
Адрас вучылішча: 222310, Маладзечна, Вялікі Гасцінец, д.98. Тэл.: 60704, 60529.

Рэклама ў «Рэгіянальнай газеце»
тэл. у Маладзечне 53847

Утылізацыя б/у аўташын
з выдачай даведкі аб утылізацыі.
Прадаём аўташыны для легкавых і грузавых а/м., для сельгас- і спецтэхнікі.
Пункт прыёму ў Маладзечне.
Тэл/факс у Мінску (017) 22-45-967.
Тэл. у Мінску (017) 22-91-659.

■ АДУКАЦЫЯ

Няма таго, што раньш было

МАЛАДЗЕЧНА. Так можна сказаць пра новыя школьныя дзённікі, з якімі сёлета дзеці сядуць за парты. Добра гэта ці не — пытанне асобнае.

Намесніца загадчыка гарадскога аддзела адукацыі (гарадскага) Клаўдзія Перхаровіч каментуе новаўвядзенне. Ужо шосты год ідзе рэформа агульнаадукацыйнай школы. За гэты час змяніўся змест адукацыі, адносіны да пазакласнай работы, структура тыдня занятасці вучня, назва адзнакі. Цяпер яна завецца ацэнкай. І ацэньвае (ці адзначае?), на якім узроўні вучыцца школьнік. К.Перхаровіч гаворыць так: «Ацэнка — гэта адзнака вучэбнай дзейнасці вучня». Узроўняў у сваю чаргу — 5. Першы — успрымання, пазнавання матэрыялу. Другі — неўсвядомленае ўзнаўленне, трэці — ўзнаўленне на ўзроўні разумення ўсё таго ж матэрыялу. Чацвёрты і пяты — творчыя ўзроўні, дзе вучні прымяняюць веды ў знаёмай і незнаёмай сітуацыях.

І ўсё гэта адлюстравана ў школьных дзённіках, якія будуць двух відаў: для 2-3 і 4-11 класаў. У 1-м класе яго заводзіць не варт, бо дзіця яшчэ не вельмі добра ўмее пісаць. Некаторыя настаўнікі летась гэта парушалі. Расклад урокаў, які раней змяшчаўся на першых старонках дзённіка, знялі. Цяпер у абодвух дзённіках адвялі месца для запісу адраса школы, тэлефона дырэктара, яго намесніка, псіхолога. К.Перхаровіч раіць запісваць рабочыя і хатнія тэлефоны педагогаў. У дзённіку ёсць правы і абавязкі вучня. Для 2-3 класаў пазначаны пачатак і канец урокаў. У абодвух — час канікул: у малодшых школьнікаў — 5 разоў на год, у старэйшых — 4 разы на год. Для іх жа ёсць календар вучня, дзе пазначаны рабочыя, выхадныя і святочныя дні. У дзённіках

Намесніца загадчыка Маладзечанскага гарадскога аддзела адукацыі Клаўдзія Перхаровіч ведае ўсё станоўчае і адмоўнае ў новых школьных дзённіках, з якімі дзеці сёлета сядуць за парты.

Фота Ірыны РАБУШКА.

надрукаваны дзяржаўныя святы, ёсць спрошчаныя карта Беларусі, словы гімна.

Намесніца загадчыка гарадскога аддзела адукацыі Клаўдзія Перхаровіч каментуе новаўвядзенне. Яны зручныя, да таго ж развіваюць нацыянальную самасвядомасць, дзякуючы беларускай сімволіцы, улічваецца ўзрост школьнікаў. Настаўнікам варты памятаць, што месца, якое адвялі на запіс хатняга задання, павінна змяшчаць у адведзены дзеля гэтага радок. Часцяком вялікі памер заданняў не адпавядае яму. Варты паспяваць усе рабіць у школе.

У дзённік для 2-3 класаў увялі графу для пазакласных і пазашкольных заняткаў. Цяпер можна будзе пабачыць, як займаецца з дзецьмі намеснік дырэктара па выхавальчай рабоце. За гэтым будзе сачыць і класны кіраўнік. У дзённіку для 4-11 класаў замест такой графы адвялі месца для курсаў

па выбару і факультатываў. Дзённік для 2-3 класаў прыстасавалі для пяцідзёнкі з не больш, чым па 5 урокаў штодня. У 4-11 класах засталася шасцідзёнка, дзе адвялі месца для 8 урокаў штодня. Але гэта не значыць, гаворыць Клаўдзія Перхаровіч, што іх павінна быць столькі. Напрыклад, паміж асноўнымі прадметамі і факультатывамі, курсамі варты рабіць перапынак у 30 хвілін. Па вопыту мінулага года ў гарадскіх школах былі парушэнні. Бацькі тэлефанавалі ў аддзел адукацыі і скардзіліся аб перазагружанасці дзяцей.

На думку намесніцы гарадскога аддзела адукацыі Клаўдзія Перхаровіч, новаўвядзенні. Напрыклад, старонка для рэкамендацый настаўнікаў, падзяк і ўзнагарод, якую змясцілі ў канцы дзённіка. К.Перхаровіч гаворыць, што бацькі не даходзяць да апошняй старонкі і адпаведна

не бачаць добрых ці дрэнных іх дзеці. Школьніку трэба ствараць сітуацыю поспеха. Здаецца, альтэрнатыва ёсць. На кожным вучэбным тыдні ёсць радок «Для запісу». Але Клаўдзія Перхаровіч лічыць, што свядомасць нашых настаўнікаў на ўзроўні зняважыць вучня. Таму гэты радок хутчэй за ўсё дзеля гэтага і будуць выкарыстоўваць. У крайнім выпадку для аб'яў, нахшталь: «Заўтра прынесці грошы».

У канцы дзённіка для 2-3 класаў, дзе выстаўляюцца ацэнкі за чвэрць і год, адвялі месца для беларускай і рускай моў, а для літаратурнага чытання на гэтых мовах яго няма. Дарэчы, у 2-3 класах выстаўляюць ацэнкі па 10 прадметах, а ў 4-11 класах — па 23. Вось, калі дзеці і бацькі таксама пераадолеюць іх, то вас перавядуць у наступны клас. Аб чым безумоўна запішуць у дзённіку.

Ірына РАБУШКА.

Кніга пра Агінскага

СМАРГОНЬ. Нарэшце ў смаргонцаў з'явілася цудоўная магчымасць больш грунтоўна пазнаёміцца са знакамітым земляком Міхалам Клеафасам Агінскім (няхай ён і нарадзіўся ў Польшчы, але доўгі час жыў у Залессі, беларускіх «Паўночных Афінах»).

Імя яго ведаюць усе. Але згадзіцеся, што акрамя паланеза «Развітанне з Радзімай», якому на той год спаўняецца 210 гадоў, мы амаль што нічога не ведаем пра славуэтага земляка. Гісторыкі-краязнаўцы — іншая справа. І вось, здаецца, гэты выкуум запоўнены, дзякуючы намаганням кіраўніка дзіцячага музычнага калектыву «Альтанка» Сяргея Верамейчыка, які жыве і працуе ў Залессі.

Менавіта жыццё ў гістарычным кутку, дзе калісьці пісаў сваю музыку Агінскі, і натхніла Сяргея на спробу скласці храналогію жыцця кампазітара, яго продкаў і нашчадкаў. Зусім нядаўна пад яго аўтарствам выйшла з друку кніга «Міхал Клеафас Агінскі. 1765 — 1833».

На рэспубліканскім радыё і ў прэсе нядаўна прайшла інфармацыя аб «сенсатыўнай

Сяргей Верамейчык мастак па адукацыі, працаваў архітэктарам-рэстаўратарам, з 1989 года пераехаў з Мінска ў Залессе, дзе выкладаў у пачатковых класах школы, кіраўнік дзіцячых студый малевання «Апалонік» і тэатральна-музычнай «Альтанка», навуковы супрацоўнік сядзібы Агінскіх у в.Залессе, працуе ў галіне музейнай педагогікі.

Фота з архіва «РГ».

знаходцы смаргонскіх краязнаўцаў». Маўляў, знайшлі невядомы раней дакумент «Запавет сыну Ірэніушу, які ад'язджае на вучобу ў Італію», напісаны бацькам — Міхалам-Клеа-

фасам. На самой справе ліст адшукаў Сяргей Верамейчык. Гэтае пасланне, між іншым, выконвае ролю своеасаблівага эпілога кнігі. Было б нядрэнна прыняць да ўвагі запавет усім, хто яго прачытае. Толькі адна вытрымка з яго: «Вось, што я табе раю і наказваю: перад усім засвой адну ісціну — чалавек гэта не воля выпадку, ён не нараджаецца без мэты...»

Бацька меў права разважаць падобным чынам, бо жыў этанакіравана, цэльна, цікава. Ён прымаў удзел у паўстанні пад кіраўніцтвам Тадэвуша Касцюшкі, сустрэкаўся з Напалеонам, некаторы час нават займаў пасаду сенатара ў Санкт-Пецярбурзе. Карацей, знакамёты граф мае адносіны не толькі да 500-годдзя Сморгоні, але і да 300-гадовага юбілею горада на Няве. Цікава, а ці ўспаміналася імя пана Міхала ва ўрачыстых прамовах, якія ўсхвалялі паўночную сталіцу Расіі?

З нагоды выхаду ў шырокі свет выдання я задала аўтару некалькі пытанняў:

— Сяргей Іванавіч, што падштурхнула Вас да гэтай працы?

На самой справе кніга не з'яўлялася для мяне самамэтай. Галоўнай мэтай была пра-

ца з дзецьмі — стварэнне школьнага мастацтва імя Агінскага «Апалонік», арганізацыя святаў, прысвечаных угодкам кампазітара, палітычнага і грамадскага дзеяча. Вельмі хацелася прышчапіць традыцыю падобнага святкавання менавіта тут, у Залессі. Паралельна я вывучаў гісторыю роду Агінскіх, збіраў матэрыялы. Маючы такі багаж, стаў паступова праводзіць экскурсіі па маёнтку. Мой дом нават сталі называць «дом экскурсавода». І хоць музея ў Залессі няма, бо не хапае сродкаў, я вырашыў зрабіць так званы «віртуальны музей» — сайт у Інтэрнеце. Інфармацыйны зацікавіўся мастацкі рэдактар выдавецтва «Кавалер Паблішэрс», мой аднакурснік Канстанцін Хацяноўскі. Літаральна за месяц выданне змагло пабачыць свет.

— Як вы самі ацэньваеце сваю кнігу?

— Думаю, што на сёння гэта самае поўнае выданне пра Міхала Клеафаса Агінскага. Аналагаў яму, скажу без сціпласці, пакуль няма...

— Сяргей Іванавіч, а што вы адчулі, калі першы раз узялі кнігу ў рукі?

— Здзіўленне! Як у дзяцінстве. Іншага слова не падбяру. Падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

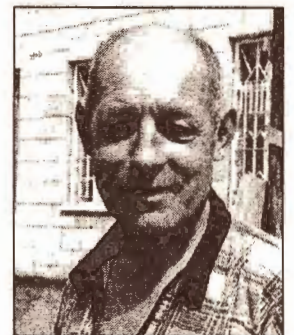
■ ЭКСПРЭС-АПЫТАННЕ МАЛАДЗЕЧАНЦАЎ

Як хавалі дрэнныя адзнакі?

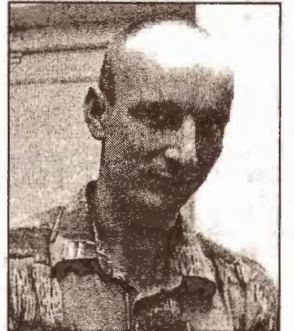
Таццяна Паўлава, прадавец

Дрэнную адзнаку (адзінку) я атрымала толькі аднойчы, яшчэ ў 1-м класе. Не слухала настаўніцу, якая вучыла чытаць, бо гэта я ўжо ўме-ла. Каб звярнуць на сябе ўвагу, у сшытку ставіла кропкі. Бацькі адзнаку самі убачылі ў дзённіку. А ўвогуле я была выдатніцай.

Валеры Леўчанка, вадзіцель

Я заўсёды гаварыў пра дрэнныя адзнакі бацькам. Потым атрымліваў па мяккім месцы. Мая дачка таксама гаварыла нам, сын — не. Даведваўся па дзённіку. Але дзяцей не біў, пасваруся на іх, ды і ўсё.

Віктар Жыжла, станочнік ЗАТ «Маладзечнамэбля»

Проста не казаў. Іх было мала. Лічу, варты ўмець прызнавацца. Гэтаму навучу і сваіх дзяцей. Толькі абавязкова даведаюся, пры якіх абставінах атрымалі дрэнную адзнаку. Можна, дзіцяці прадмет не даецца, навошта тады чапляцца да чалавека.

Таццяна Скарнякова, доктар, выкладчык медвучылішча

Ніяк. Утойваць было дарэмна. Па мне адразу відаць, што нешта здарылася. Хаця на мяне ніколі не сварыліся.

А вось мае сябры і знаёмыя вялі па два дзённікі адначасова: для дрэнных і добрых адзнак; старонкі вырыва-лі, вышчралі лязом і ласці-ікам, адна дзяўчынка дык хавала дзённік у паштовай скрыні сяброўкі.

Падрыхтавала Ірына РАБУШКА.

■ ПРЫРОДА — НАШ ЛЕКАР

Ліпаваы цвет

Чаму ліпа зацвітае апошняй сярод пладоў і дэкарэтыўных дрэў, што растуць побач? Якімі лекавымі ўласцівасцямі валодаюць яе кветкі? Калі і як іх лепш збіраць, дзе сушыць і захоўваць, супраць якіх хвароб выкарыстоўваць?

Гэтае пытанне даслаў нашаму аўтару Альбіну МАКАРЭ-ВІЧУ наш чытач Іван Ляўко з Вілейшчыны і папрасіў на старонках «Рэгіянальнай газеты» адказаць дакладна і зразумела.

— Кожны год, калі пладоў і дэкарэтыўных дрэў у садах і парках адцвітае, завяжуць плады, раптам з тых жа садоў і паркаў ведзе даносіць мядовы водар — зацвітае ліпа. Чаму так бывае? Таму што кветкавыя пупышкі ў ліпы з'яўляюцца не восенню на парастках мінулых гадоў, як у дрэў іншых парод, а на летніх парастках бягучага года. Каб ліпе зацвісці, неабходны новыя галіны. Яны павінны закласці новыя пупышкі, выпеліць іх і толькі потым раскрыць кветкамі, мядова-салодкі водар якіх прыцягвае мноства насякомых, асабліва пчол. За перыяд цвіцення ліпы (15-18 дзён) у добрае надвор'е пчолы збіраюць з дрэва столькі нектару, колькі яны збіраюць з гектара пасеваў грэчкі.

Ліпа — не толькі меданос, але і добры лекар. Кветкі яе (па дадзеных кандыдатаў навук В.І.Папова, Д.К.Шапіры, І.К.Данусевіч «Лекавыя расліны», Мн., «Польмя», 1984) утрымліваюць 0,05% эфірнага алею, гліказіды, дубільныя рэчывы, карэцін, вітамін С і інш.

Суквецці ліпы, так званы ліпаваы цвет, валодаюць патагонным, а значыць, і жарапніжальным дзеяннем пры ліхарадцы, прастудзе, грыпе, бранхіце, дзіцячых інфекцыях, запаленні нырак і мачавога пуху. З гэтай мэтай ліпаваы цвет заварваюць, як чай, — з разліку 1 сталовая лыжка змеленага цвета на 1 шклянку кіпеню, настойваюць 20-30 минут. Карысны такі чай пры гіпертанічнай хваробе, клімаксе.

Здаўна кажуць, што разам з патам з арганізма выходзіць хвароба і пасылаецца здароўе. Спажываюць ліпаваы чай і з малаваым варэннем, і з мёдам.

Настоямі і адварамі з ліпавага цвета палашчуць горла і рот пры запаленні. У гэтым выпадку яго карысна змешваць з шалфеем і рамонкам пароўну, заварваць 1 чайную лыжку сумесі на 1 шклянку вады.

Прыпаркі з адвараў прымя-

няюць пры запаленні вушэй, неўрытах, неўралгіях, пры запаленні суставаў, галаўных сасудзістых болях, адкладанні солей, рэўматызме, астэахандрозе, шпорах на нагах.

У Беларусі ліпа цвіце з канца чэрвеня да сярэдзіны ліпеня. Плады высываюць у жніўні-верасні.

Збіраюць кветкі ліпы тады, калі большасць з іх распусцілася, а астатнія яшчэ ў бутонах, у сухое надвор'е. З нахіленых ніжніх галінак кветкі абрываюць рукамі, а з верхніх сучкарамі (секарамі) зразаюць галінкі разам з кветкамі, а затым абрываюць іх. Нельга высякаць буйныя парасткі, ламаць галіны. Сабраныя кветкі рыхла складаюць у карзіны і дастаўляюць на сушку. Сушаць у цені пад навесам ці ў сушылах пры тэмпературы 40-45 градусаў. На сонцы сушыць нельга, бо сыравіна страчвае колер.

У сухога ліпавага цвета (вільготнасць не больш за 12%) лёгка водар мёду і салодаваты, злёгка даўкі смак. Захоўваюць ліпаваы цвет ў паўцёмным, добра праветраным памяшканні ў папярэвых каробках не больш за 2 гады.

Нельга збіраць кветкі, пашкоджаныя лістаедамі (яны з'ядаюць мяккае ліста, пакідаючы жылкі), у гарадскіх скверах, паблізу ажуўленых магістраляў, буйных прамысловых прадпрыемстваў, бо паветра ўтрымлівае шмат шкодных прымесей, у тым ліку, — цяжкіх металаў, у асноўным свінцу. Ідзіце ў лес, збірайце кветкі і не наносіце шкоды дрэву.

Р.С. Колькі год таму ў Альбіна Макарэвіча выйшла кніга «Як прадакаваць надвор'е па народных прыкметах», у якой цікава і захапляюча раскажана пра ліпу, пра лекавыя ўласцівасці кветак, кары і лісцяў.

■ ВАДАЁМЫ РЭГІОНА

Уша. Погляд з Краснага

Рака Уша — галоўная водная артэрыя Маладзечанскага раёна. Яна мае даўжыню 75 кіламетраў, сярэднегадавы расход вады ў вусці складае 6 кубічных метраў у секунду (6 тон вады за 1 секунду).

Плошча водазабору Ушы — 780 кв.км. Да сістэмы водазабору гэтай ракі адносіцца 45% тэрыторыі Маладзечанскага раёна, 4% Вілейскага і 0,5% Валожынскага раёнаў. У даліне Ушы пражывае 85% (ад агульнай колькасці) насельніцтва Маладзечна і Маладзечанскага раёна. Усяго ж гэтую водную сістэму населяюць прыкладна 130 тысяч чалавек. Адзначым, што сярэдняя шчыльнасць насельніцтва на тэрыторыі, дзе Уша збірае свае воды, — 165 чалавек на 1 кв.км (сярэдняя шчыльнасць насельніцтва ў Беларусі прыкладна 50 чалавек на кв.км). І ўсе гэтыя людзі, а таксама прамысловасць, сельская гаспадарка, камунальная сфера маюць патрэбы ў вадзе. Варта толькі дзеля прыкладу дадаць, што ўсе мы спажываем мыйныя сродкі: пральныя парашкі, мыла, гелі. Усё гэта, у рэшце рэшт, змываецца вонкі, і 60% мыйных сродкаў аказваецца ў прыродных водах і забруджвае іх. Вось чаму людзям важна арыентавацца на бяспечныя і нейтральныя сродкі для мыцця.

Лясістасць водазабору Ушы роўная прыкладна 25%, што не вельмі добра адбіваецца на водным рэжыме рэчкі. Пры моцнай сякае некалькіх прытокі перасыхаюць. Сама ж даліна Ушы сфарміравалася ў Апшанскую стадыю перадапошняга Сожскага аледзянення. Гэта адбылося больш чым 110 тысяч год таму. Прычым тая старажытная Уша была шмат больш магутнай рэчкай, чым сучасная. А «працавала» яна не ўсюды аднолькава. Вы-

шэй вёскі Краснае ішло разбурэнне і размыў геалагічных напластаванняў, ніжэй Краснага — іх адкладанне. І зараз Краснае з'яўляецца месцам, дзе Уша выходзіць з масіву ўзгоркаў на водна-ледніковую раўніну, часткова ўтвораную яе ж уласнымі адкладаннямі.

Вёска Краснае — першае вялікае паселішча на Ушы, а ніжэй Краснага — першае на Ушы больш-менш вялікае вадасховішча. Непасрэдна на рэчцы размешчаны кансервавы завод, піларама, несанкцыянаваная звалка смецця ля былой фермы (крыху далей вуліцы Набярэжнай). Ніжэй той жа фермы Уша цячэ праз вёску, за рэдкім выключэннем, у межах поймы з шырынёй ад 100 да 300 метраў. Пойма ўжо не заліваецца. Яна ўяўляе сабой луг, месцамі часткова забалочаны і выкарыстоўваецца пад пасьбу. Можна сказаць, што ў межах Краснага гэта пойма паміж карэннымі берагамі і ёсць нейкае падабенства санітарнай зоны. Бо выкарыстанне зямлі пад пасьбу на шмат ашчадней, чым яе выкарыстанне пад пашу. Ды і глеба тут занадта кіслая для культурных раслін. Растуць хваіны — індикатары кіслотнасці. Паваленыя праз усю рэчку дрэвы ўтвараюць запруды, дзе скопліваецца рознае плывучае смецце. Толькі нешта трэба рабіць са звалкай!

З красненскага боку маста па шашы Маладзечна-Мінск пойма ракі падтоплена вадасховішчам і ператварылася ў балота з зараснікамі вышэйшых водных раслін. Гэтае рукатворнае балота з'яўляецца вельмі добрым экалагічным буферам паміж рэчкай і асноўным красненскім вадасховішчам. Тут дзейнічае некалькі прыродных сістэм ачысткі. Па-першае, вада ў балотце адстойваецца, і бруд асядае на дно. Па-другое, вада фільтруецца воднымі арганізмамі і, па-трэ-

цяе, вышэйшая водная расліннасць забірае раствараныя хімічныя рэчывы для ўласнага росту. З-за гэтага буфернага балота на асноўнай акваторыі вадасховішча (маладзечанскі бок маста) можа існаваць даволі разнастайная фауна.

Само вадасховішча — штучнае. Яго добраўпарадкаваннем заняліся вайскоўцы. Яны ж і пашырылі гэты водны аб'ект. Узбярэжжа вадасховішча з гаспадарчымі мэтамі не выкарыстоўваецца, толькі шаша праходзіць паблізу. Так што, калі ўлічваць балота-буфер, санітарная зона ёсць. Аб'ект выкарыстоўваецца як месца адпачынку. Тут водзіцца карась, акунь, шчупак, у мінулым годзе зарабілі сазанам і таўсталабікам. Аднак акваторыя пакрыху зарастае. Уздоўж узбярэжжа да некалькіх дзесяткаў метраў утварылася паласа расліннасці (раска, ціна, розныя водарасці). Так што пасля ачысткі вадасховішча, тут цалкам магчыма разводзіць і такую каштоўную рыбу, як фарэль.

Такім чынам невялікае вадасховішча, саджалкі на малых раках, такіх, як наша Уша, прыносяць шмат карысці. Тут вырашаюцца і праблемы рэжыму рэк, адпачынку, прыроднай самаачысткі вады, рыбагадоўлі. У свой час нашыя масцовыя СМІ падымалі пытанне аб яшчэ адным вадасховішчы вышэй Маладзечна. Цікавая прапанова. Аднак на гэты час мы маем экстранны стратэгічны запас вады на Ушы для Маладзечна толькі пад Красным. Дык давайце ж берагчы хаця б тое, што маем.

Не так даўно была добраўпарадкавана запруда ў раёне Аляхновічаў (яе можна бачыць з электрычкі). І гэта добра, што на Ушы ствараецца цэлы каскад водных аб'ектаў. Трэба, каб у ім было больш звенаў.

Алег БЯГАНСКИ.

■ ПА ВАКОЛІЦАХ

Зялёны шчыт Маладзечна

Калі глядзіш на карту, то бачна, што лясныя масівы ахопліваюць Маладзечна як бы паўколам. Зялёны колер выведзены на поўнач, усход і поўдзень ад нашага горада. Але найбольш буйныя суцэльныя плошчы займае лес, што расце за Ушой, у бок Вілейкі. Пазнаёмімся з ім бліжэй.

Праязджаем Вялікасельскую вуліцу, мост праз рэчку і па шашы Маладзечна-Вязьня крочым у лес. Нас сустракае ўрочышча Галубка. Гэта вельмі стракаты масіў. Але асноўная парода дрэў тут — сасна. Яна непатрабавальная і можа выжыць у вельмі неспрыяльных экалагічных умовах. Ёй не перашкоджаць ні бедныя пясчаныя глебы, ні пераўвільготненыя. Сасна выжывае там, дзе іншыя дрэвы гінуць. Такі лес заўсёды светлы, сухі, летам прагрэты, а паветра насычанае аэонам, таму — гаючае. Каля смалістай хваіны заўсёды ёсць электрычны разрад, які іанізуе атмасферу.

Далей праходзім саснава-бярозавыя, чыста бярозавыя гаі, месцы з пасадкай сасны і участкі тыповага сасновага бору з ядлоўцам у падлеску.

Каля павароту на Самалі бачна, што грунт стаў супясчаным. А значыць, з'явіўся яшчэ адзін «персанаж ляснога хору»

— елка. Мабыць, ніводнае дрэва не ўплывае на сваё наваколле так, як яліна. Тут цёмна, сыра. Апалыя яловыя іголки фарміруюць якасць глебы.

Ля вёска Самалі і Рапшкі знаходзіцца ўчастак плошчай 9,3 га, дзе ў 1961 годзе праводзілася пасадка сасны. Па грунтовай дарозе крочым далей. Галоўныя пароды тут — елка, сасна і бяроза. Прычым у залежнасці ад вільготнасці тая ці іншая парода дамінуе. У лесе бачны заросшыя меліярацыйныя канавы. Ля іх — зараснікі вярбы і лясшчыны. Цяпер гэтыя канавы амаль усе ператварылі ў азерцы з чорнай стаячай вадой і лясным ападам на дне. Іх суправаджае дарожны насып на сотні метраў.

А вось і першыя дачныя кааператывы «Бярозка». Паветра тут цудоўнае, але ж кааператывы вельмі аддалены ад аўтобусных маршрутаў. Без уласнага транспарту тут не абыйсца.

Характар лесу перастаў быць такім стракатым: пароды мяняюцца больш павольна. Дзе-нідзе сасна суступае месца ялова-бярозавым участкам з прымессю іншых дробналістых парод. Бяроза — дрэва-піянер. Яна непатрабавальная да фактараў асяроддзя і пасля пажараў, лесанарыхтовак ці ветравалу дае прытулак пад сваёй

кронай хваёвым дрэвам. А тыя, як вырастуць, нярэдка губляюць «прыёмную маці». У раён дачных кааператываў заходзіць атрог урочышча Палом, большая частка якая знаходзіцца ў Вілейскім раёне. Зыходзячы з назвы, можна сказаць, што тут калісьці «папрацавала» бура, паламаўшы і паваліўшы шмат дрэў. Дарэчы, вельмі баіцца ветру елка, бо ў яе каранявая сістэма знаходзіцца блізка да паверхні.

Ужо ў Вілейскім раёне ля рэчкі Смярдзея знаходзіцца ўрочышча Асінава. Толькі па назве можна здагадацца, што тут расце ў асноўным асіна.

Засталіся здаду меліярацыйныя канавы, грунт зноў стаў сухім, пясчаным, а лес ператварыўся ў сасновы бор. Яшчэ крыху і — Лазавецкія могілкі. Потым паварот на Маладзечна. І з боку чыгункі, і далей знаходзіцца яшчэ адно лясное ўрочышча — Масцішча.

Вось і закончылася падарожжа па самым вялікім лясным масіве, які знаходзіцца блізка ад Маладзечна. Прыкладна 42 дні ў год, калі вецер мае адпаведны напрамак, Маладзечна дыхае паветрам, якое ачышчана гэтым лесам. Дык давайце ж і мы берагчы свой зялёны шчыт!

Алег БЯГАНСКИ.

Ліпа ў лекавых зборах

Грудны збор (адхарківальны і патагонны збор).

Ліпаваы цвет, траву зверабую, лісце трыпутніку змяшаць у роўных долях. Заварыць 1 сталовую лыжку збору шклянкой кіпеню і настойваць 30 минут, а пасля ахаладжэння працадзіць. Выпіць настой на працягу дня за 3-4 прыёмы.

Грудны збор

(адхарківальны

і патагонны збор).

Змяшаць па 100 г. ліпавага цвету і травы падбелу, 50 г. кветак рамонку. (сталовыя лыжкі сумесі заварыць у 500 мл кіпеню, настойваць 30 минут, потым працадзіць, адціснуць. Прымаць за 1 гадзіну да яды 4 разы на дзень.

Грудны збор (адхарківальны і патагонны збор).

Узяць у роўных долях ліпаваы цвет, плады маліны, лісце падбелу. Усё здрабніць і змяшаць. 1 сталовую лыжку сумесі заварыць 2 шклянкі кіпеню, настойваць 20 минут. Піць гарачым.

«Энцыклапедыя сельскага гаспадарства», Мн., Беларуская энцыклапедыя, 1993.

Патагонны збор.

Узяць 1 частку кветак ліпы, 1 частку пладоў маліны, 2 сталовыя лыжкі сумесі на 2 шклянкі кіпеню. Прымаць гарачым па 1/2 шклянкі 3-4 разы ў дзень.

«Дары нашых лесов», Мн., Польмя, 1984.

Купальны сезон у разгары

Белыя матылькі снегу... Зімой так хочацца вішні... А летам, нармальным цёплым летам, так хочацца купацца! Праўда, надвор'е сёлета не надта спрыяе. Але ж як стрымацца, калі цэла рвецца ў ваду?

АСТРАВЕЦ. Рашэннем райвыканкома для купання, як і летась, вызначаны 2 месцы. Камунальныя службы горада добраўпарадкавалі тэрыторыю пляжаў: устанавілі «грыбкі», уладкавалі месцы для распрання.

АШМЯНЫ. Тут купацца можна толькі ў гарадскім вадаёме, што ў квартале Будаўнікоў.

ВАЛОЖЫН. У раёне на гэты год устаноўлена 14 месцаў для купання на Заходняй Бярэзіне, Іслачы, мясцовых вадаёмах. Узбуджалінікі хваробы ў вадзе не знойдзены.

МАЛАДЗЕЧНА. Па санітарна-гігіенічных паказчыках для купання прыдатны Васкаўскае вадасховішча, кар'ер у Мароськах, запрада ў вёсцы Насілава. На Ушы, як выяжджаць на Вілейку, ёсць добры пляж з раздзявальнямі. Вадаём у Крыніцы аблюбоўвалі каровы, таму ён не зацверджаны выканкамом як зона адпачынку.

ВІЛЕЙКА. Усе пробы вады ў адкрытых вадаёмах сёлета

былі добрыя па бактэрыялагічных і хімічных паказчыках. Дазволена купацца ў Салдацкім возеры (уручшыча Дубаўка), Вілейскім вадасховішчы каля пірсу, на Віліі ў Ніжнім парку, у вадаёмах каля вёсак Рабунь, Сосенка, Вязьня, а таксама на рацэ Сэрвач каля Людзвінова.

СМАРГОНЬ. Сёлета купацца можна толькі ў вадаёме каля вёскі Клідзьянаты. Як паведаміў урач-гігіеніст Андрэй Завацкі, вынесена пастанова аб прыпыненні купання ў 3 вадасховішчах: у вёсцы Бялкоўшчына, на вуліцах Камінскага і Маладзёжнай у Сморгоні. Там у вадзе знойдзены жыццяздольныя яйкі аскарыдаў.

МЯДЗЕЛ. Як вядома, пакупаўшыся ў Нарачы, можна атрымаць цэркарыёз, «сверб купальчыка». Але для таго, каб цэркарыі (узбуджалінікі хваробы) пачалі рабіць сваю «чорную справу», неабходна, каб вада прагрэлася хаця б да 19-20 градусаў. Сёлета чэрвень і пачатак ліпеня былі халодныя. І пакуль што дыягназ «цыркарыёз» не пастаўлены ніводнаму чалавеку.

Так што купацца на здароўе – вам нішто не пагражае, акрамя прастуды.

Святлана ЦІШКО.

Вада іскрыстая ў спёку ахалодзіць.

Фота IREX/ProMedia.

Дзе адпачыць «дзікуном»?

МЯДЗЕЛ. На тэрыторыі Нацыянальнага парку «Нарачанскі» ёсць 26 абсталяваных турысцкіх стаянак.

Да паслуг тых, хто адпачывае, – альтанкі, сталы, месцы для вогнішча, туалеты і г. д. Знаходжанне аднаго чалавека за суткі каштуе 1000 рублёў (не плацяць дзеці да 12 год, удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны, воіны-інтэрнацыяналісты, інваліды). За аўтамашыну бяруць 500 рублёў за суткі.

Найбольшай папулярнасцю ў турыстаў карыстаюцца стаянкі «Антанізберг», «Качаргі», бо да іх лёгка дарацца. Але яны немаленькія і таму лепш падыдуць тым, каму не перашкаджаюць адпачываць суседзі. А тыя, хто шукае зацішных месцаў, выбіраюць для адпачынку стаянкі на Блакітных азёрах ці на возеры Мядзел.

Алесь ВЫСОЦКІ.

Убачыў цуд

ВІЛЕЙКА. Карціна, намалёваная вілейскім мастаком Міхаілам Куліцкім, прыцягвае тым, што на яе можна глядзець гадзінамі, адкрываючы для сябе ўсё новыя і новыя вобразы. Вось што пра яе расказвае сам мастак:

«Я пішу больш за трыццаць гадоў: пейзажы, нацюрморты. А тут такое. Сам не магу зразумець, як усё атрымалася, быццам маёй рукой нехта вадзіў. Паставіў кропку, праз гэты пункт расчарціў лініі, вакол правёў акружнасць і адвоўна зафарбаваў некаторыя фігуры. І толькі пасля гэтага разгледзеў сімвалы асноўных сусветных рэлігій, знак радыяцыі, і ўсё гэта на гадзінніковым цыферблате, дзе гадзінніковая стрэлка паказвае 8, а мінутая – 12. Вось і атрымліваецца, што ў карціне запісана нараджэнне Сусвету (вялікі выбух з пункту), асноўныя

Вілейскі мастак Міхаіл Куліцкі са сваёй незвычайнай карцінай.

рэлігіі (чалавецтва) і канец свету, які адбудзецца ў выніку радыяцыйнага пазачаснага гадзіны па ўсвешчым часе. Вось толькі што гэта: папярэджан-

не або ўжо непазбежнае, і колькі гэтыя чатыры сусветныя гадзіны, я пакуль не ведаю».

Ігар КІЦІКАЎ.

Не толькі птушкі ў вырай ляцяць

Большасць з нас, хоць і не давяраюць дзяржаве, любяць сваю краіну. Але калі на Беларусі такое надвор'е, як апошнія 2 тыдні, чаму б і не «здродзіць» радзіме на тыдзень-другі? Тым больш што зараз час адпачынаць.

Спачатку дастаем з панчохаў і іншых скарбонак свае зберажэнні. Затым падлічваем іх, цяжка ўздыхаем і ідзем у турагенцтва. У Маладзечне прадуць турагенцтва «Юлія», «Алатаў», «Солвекс», Бюро вандровак і экскурсій. З іх дапамогай можна адправіцца, куды душа жадае. А душа жадае сонца і мора, на якія так скупіцца неласкавая радзіма. Да таго ж работнікі турфірмаў гавораць такія «цёплыя» словы: Іспанія, Італія, Турцыя, Балгарыя...

ТУРЦЫЯ. Тут можна адпа-

чыць летам усёй сям'ёй. Акрамя добрых пляжаў, атэляў, вам прапануюць наведваць аквапарк і басейн. Тэмпература вады ў іх будзе добрая, а не як Бог дае. Можна скарыстаць «гарачыя» пучэўкі. Вылет арганізуецца як з Масквы, так і з Мінска.

ЕГІПЕТ. Гэта краіна цікавая не толькі пірамідамі. Чыстае Чырвонае мора, каралы, рыбкі... Абавязкова скарыстайцеся магчымасцю заняцца дайвінгам – падводным плаваннем. Гэта вам не дню Васкаўскага вадасховішча даследаваць! А яшчэ сафарты, бедуіны, Каір – сталіца краіны, Шар-эль-Шэйх (словы якія прыгожыя!).

БАЛГАРЫЯ. Год за годам гэтая краіна застаецца любімым месцам адпачынку беларусаў. Самыя папулярныя курорты – Албена, Сонечны бераг, Залатыя пяскі. Балчык,

Кранева, Памор'е, Несебр не такія знакамітыя, таму там спакойней, менш турыстаў. Сёлета падчас адпачынку ў Балгарыі ёсць магчымасць зрабіць экскурсію ў Стамбул (Турцыя). Кошт пучэўкі павялічыўся ў параўнанні з пазамінулым годам: дадаткова трэба заплаціць 35 EUR за румынскую транзітную візу. Затое балгарская віза для дзяцей да 16 гадоў бясплатная.

ІСПАНІЯ зацікавіць аматараў сярэдневечча: прадугледжана наведванне замкаў, рыцарскіх турніраў. У гэтай краіне багатая культурна-гістарычная спадчына. Памятаеце, што такое Рэканкіста? Няважна. У Іспаніі летам вельмі цёпла, ёсць мора, чыстыя пляжы – і гэта галоўнае. А знакаміты аквапарк Порт-а-Вентура плошчай 110 га ўразіць не толькі дзя-

цей, але і дарослых.

Зрэшты не абавязкова ехаць на другі канец кантыненту. Адпачыць і падлячыцца летнікі ў Крыме. За апошнія гады палепшылася якасць абслугоўвання, а клімат па-ранейшаму мяккі, гаючы. Да таго ж для большасці беларусаў не існуе моўнага бар'ера.

А яшчэ ж ёсць Польшча, Чэхія, Францыя, Германія, дзіцячыя летнікі ў Балгарыі і Славакіі. Вось толькі грошы... На такі адпачынак трэба мець залаты запас. Беларусы, якія не маюць ніякіх зберажэнняў, едуць на веласіпедзе на Вілію і ладзяць пікнік. Зрэшты якая розніца: Магурская азёры, Балатан ці Вілейскае вадасховішча?

Святлана ЦІШКО.

Свята з прысмакам каравай

ВАЛОЖЫН. Давайце на хвілінку зазірнем у адзін з маляўнічых куточкаў Валожыншчыны і пазнаёмімся бліжэй з яе насельнікамі. А менавіта з жыхарамі вёсчак Ракаўскага сельскага савета Міхалова і Міжрэчча, дзе нядаўна ладзілася Свята вёскі.

Вёскі размешчаны недалёка ад магістралі Мінск-Гродна. Калі Міжрэчча можна ўбачыць здалёк, то Міхалова туліцца да пышнай зеляніны лесу, у зацішку, схаванай ад цікаўнага вока.

А за бярэзнічкам, на палянах, асветленых сонцам, і адбывалася свята, якое адкрыў гаспадар гэтай зямлі – старшыня сельсавета Святаслаў Дударчык. Вясцоўцы прывіталі яго хлебам-саломой. Усіх кранулі шчырыя словы старшыні, поўныя любові да гэтай зямлі і людзей.

Міхалова і Міжрэчча, як і многія вёсчкі Валожыншчыны, невялікія, з дагледжанымі хатамі і прыбранымі дварамі. У Міхалове 47 двароў, у Міжрэччы 31. У Міхалове ёсць пачатковая школа, а ў Міжрэччы – масла-сыравод. І жывуць тут добра сумленныя і працавітыя людзі. У Міхалове 144 жыхары, у Міжрэччы 63. З іх пенсіянераў адпаведна 29 і 19, а 52-м жыхарам не споўнілася яшчэ 18 год. Гэта адна дружная сям'я, у якую людзей аб'яднаў калгас «Праца», дзе і шчыруе большасць на яго палатках, а таксама на масла-сыраводзе.

І вынікі гэтай працы на свяце падвёў старшыня калгаса Мікалай Яўсейчык. Ні адзін чалавек не быў абдзелены ўвагаю. Асабліва ўшанаванні атрымалі былы вязень канцлагера Уладзімір Міхневіч, ветэран вайны Анатоль Скурко, мнагадзетныя сем'і Алёны і Яраслава Бучко, Алёны і Івана Раманчыкаў, Алы Шкель і Святланы Ляхновіч. Словы падтрымкі і пажадання сямейнага шчасця атрымала і маладая сям'я Рыгора і Клаўдзіі Раманчыкаў. Не засталіся без увагі і старажылы: Браніслава Сямёнаўна Вільман, якой споўнілася 90 год, і Яўгенія Фамінічна Акуловіч – ёй споўнілася 86 год.

Ёсць у Міхалове і Міжрэччы тыя, дзякуючы каму вёсчкі набылі непаўторнае аблічча. Гэта «майстар на ўсе рукі», стольяр Ілля Пралат, да якога звяртаюцца аднавяскоўцы ў патрэбе. І гэты рахманы, з добрым сэрцам чалавек яшчэ нікому не адмовіў у дапамозе.

Душы паўз вёскі, нельга не прыпыніцца ля двароў самых дбайных гаспадароў, дзе заўсёды пануе чысціня і парадак. Гэта Марыя Акуловіч у Міхалове, у Міжрэччы – Аляксандр Падкоў. А Анечка Скурко з Міхалова, вучаніца 6 класа, – самы лепшы кветкавод. Яна сваімі руцкамі ручкамі вырабіла цуда-кветнік, старанна падбірае розныя кветачкі – атрымаліся цікавыя ўзоры, якія цешаць вока кожнага. Яна ж яшчэ дзялілася сваімі выпечкамі з цеста. Так, ёсць тут свае пекары. А галоўная з іх – Марыя Гуд. Яна спякла каравай, дзякуючы якому свята набыло своеасаблівы прысмак.

Узнёслы настрой стваралі саматканыя вырабы Марыі Дубовік і Настасі Карнялюк, аздабленыя вышыўкай. Спяваў народны гурт «Гасцінец» і дзіцячы калектыў «Вянок». Зацароўваў сваёй іграй на баяне Максім Палуйчык. Горача сустрэлі вясцоўцы сваіх землякоў – спевакоў братоў Хлястоных, зорак беларускай эстрады.

А завяршылася свята старадаўнімі танцамі: падэспань, кракавяк, полька. Прыхільнікаў сучаснай музыкі сабрала дыска-така.

Людвіка ТАУГЕНЬ.

Каб ведаць, хто мы...

Кожны народ мае сваю мову і не цураецца, а ганарыцца ёй. Большасць нашых землякоў чамусьці кажуць ано аднаму пры сустрэчах "Здрасьце", а не спрадвечна беларускае "Добры дзень". Няўжо забыліся, хто мы, адкуль нашы карані і кім былі продкі?

"Мама, што гэта?" — трымаючы ў руках стракаты парасон, спытаў трохгадовы сын. "Зонцік", — адказваў яму і іду па сваіх справах. "А Кацька сказала, што парасон", — крычыць ён услед і горка плача...

Кацька — мая пляменніца. Дзяўчынка, якая нарадзілася і вырасла ў сталіцы, але дзякуючы сваім бацькам, дзядулю з бабуляй, не абрусела. І не таму, што ўсе яны мелі вясковыя карані. Проста гэтыя адукаваныя, высокай культуры людзі лічылі, што іх дзеці і ўнукі павінны ведаць мову сваіх продкаў, свайго народа. На якой яны самі, дарэчы, не саромеліся размаўляць ні на рабоце, ні ў гасцях, ні ў транспарце.

Мянушку «Беларус» меў у двары старэйшы Кацін брат Павел, у беларускамоўным класе вучылася і яна сама. Здаецца, дзяўчынка пераходзіла ў шосты клас, калі дырэцыя паставіла бацькоў перад фактам: двухмоўя ў школе не будзе, пішыце заяву аб пераводзе дачкі ў клас з рускай мовай навучання, альбо шукайце

Сёння ў дождж беларусы хаваюцца пад "зонцікамі", а не пад парасонамі. І пад брылькамі з рускамоўнымі надпісамі, як гэты: "Дворец культуры".

іншую школу.

Сястра паспрабавала супраціўляцца. Мела размову з дырэктарам, хадзіла разам з іншымі бацькамі ў аддзел адукацыі. Іх ніхто не пачуў. У вы-

ніку дзіця павінна было перайсці ў гімназію і штотараніцы пераадолюваць шлях з аднаго канца горада ў другі. А два гады таму ў такую ж сітуацыю трапіў ужо мой сын. Школы

памыняць ён не згадзіўся і цяпер гісторыю, геаграфію, іншыя прадметы вывучае па падручніку, напісанаму на мове братняга народа. "Свіслочь, Нарочь, Березина", — паў-

тарае сын. А я не магу ўцямаць, чаму назвы беларускіх рэк мае дзіця вучыць на рускай мове, чаму на ёй жа расказвае пра гісторыю сваёй бацькаўшчыны. І гэта пасля таго, як наша рэспубліка стала свабоднай суверэннай дзяржавай, як яшчэ ў верасні 1990 прыняла Дзяржаўную праграму развіцця беларускай мовы.

Апошні перапіс, які адбыўся ў рэспубліцы чатыры гады таму, паказаў, што больш за сямідзесяці працэнтаў насельніцтва краіны лічыць беларускую мову сваёй роднай, а палова ад гэтай колькасці і наогул штодзень на ёй размаўляе. Не грэбуюць мовай сваёй бацькаўшчыны і маладзечанцы. Дык для каго ж тады звыклую вывеску "Чыгуначны вакзал" у Маладзечне памянялі на "Железнодорожный", а на шыльдзе, прымацаванай на аўтобусным прыпынку акурат насупраць новага Палаца культуры, напісалі "Дворец культуры".

Кажуць, што народ жыве да таго часу, пакуль жыве яго мова. Шматпакутную беларускую крыўлялі, тапталі, глушылі не адзін раз, але заўсёды знаходзіліся людзі, якія дапамагалі ёй адраджэнню і птушчым фенікс узняцца з попілу. Бо нельга знішчыць мову вялікіх Купалы і Коласа, Адамовіча і Караткевіча, без якой не будзем ведаць, хто мы, адкуль прыйшлі, куды ідзем...

Марына СЛІЖ.

■ НЯВЫДУМАНЫЯ ГІСТОРЫІ

Адноічы ў Красным

Адноічы ў Красным каля аўтастанцыі мы чакалі аўтобус на Ілью. Сабралася нас, можа, чалавек дзесяць — няшмат. Усе прыехалі электрычкай з Мінска. Аўтобусная станцыя, дзе можна купіць білеты, чамусьці на замку, і нам трэба было чакаць аўтобус на вуліцы. Яно б нічога, але ж непагадзь: і сонца свеціць, і дождж ідзе, ад якога прыходзіцца хавацца ў магазінчыку, што побач.

Нехта з пасажыраў сказаў, што гэта не дождж, а слёзы — неба плача.

— Чаго яно плача? — перапытаў нехта іншы.

— Гора ў людзей шмат, — адказаў першы і дадаў, — Едуць людзі і вязуць сваё гора, каб дзе-небудзь яго пакінуць.

— Во, як лоўка прыдумаў, — здзівіўся я, пачуўшы пра гора. Раней такога не прыходзілася чуць нідзе. Няўжо гэта прыкмета часу такая? Выходзіць, што пра гора ў галовах людзей большая канцэнтрацыя думак стварылася?

— Адкуль жа яно бярацца, гэтае гора? — хочуць ведаць многія.

— Самі сабе ствараем і адзін аднаму. Гора ў асноўным ад роздому вялікага бярыцца. Заўсёды так было — і Сталін вучуў, і да Сталіна, і цяпер вучаць, толькі лепш не становіцца. Каб менш такіх разумнікаў было, то большая б карысць была, а бяды менш, — быў адказ.

— Тут зноў расчынілася неба і адтуль палілася вада. Сапраўды, буйныя кроплі ляцелі зверху, як слёзы.

— А можа, і праўда, што гэта слёзы нашага гора вяртаюцца да нас з неба, — падумалася мне.

Электрычка з Маладзечна ў хуткім часе падкінула яшчэ чалавек колькі пасажыраў,

якім трэба было ехаць каму да Раёўкі, каму да Беражка, Казлоў, Залесся ці Ільі.

Я звярнуў увагу, што многія з іх ехалі з працы.

Цяперашнім часам шмат каму прыходзіцца шукаць яе далёка ад хаты — у Маладзечне ці ў Мінску. І кожны дзень нямала часу траціць на паездкі. А гэта таму, што многія прадпрыемствы ў нашай мясцовасці закрытыя.

Не працуюць шклозавод у Залессі, хлебазавод у Ільі, папяроявая фабрыка ў Раёўцы. Памежы школ, балыц... У многіх няма працы, няма грошай.

Па гэтай прычыне і ў аўтобусах стала менш ездзіць людзей. Апошнім часам ці не палова аўтобусных маршрутаў ужо знята — няма каго вазіць. Хаця некаторыя дазваляюць сабе адну на месяц паездку ў горад, асабліва ў Мінск, бо там тавары можна купіць значна танней, чым у вёсцы.

За прадуктамі харчавання, за прамысловымі таварамі ездзяць у Мінск з Ільі, напрыклад. Купляюць людзі ў асноўным на базарах сабе на месяц мяса, кілбасы, яшчэ нешта і кладуць у халадзільнікі да наступнай паездкі. Заўважана, што гэта больш выгадна, чым купляць у сваіх, высковых магазінах, асабліва пенсіянерам з іх нікчэмнай пенсіяй.

І не толькі ім. Ездзяць у Мінск і маладыя пакупнікі.

Вось і на гэты раз аўтобус разам з усімі чакаюць муж з жонкай з Раёўкі. Прыгожая маладая жанчына, цяжарная, і ён прыгожы, высокі.

Паставілі на мокрую зямлю яны свае каробкі, торбы, гаманцы, смяюцца. Канешне ж, рады адзіна аднаму, пакуль жывуць разам толькі першы год. Цікава было наіраць за

імі такімі і шкадаваць, што сам ты на іх месца ўжо ніколі не вернешся. Прыгожая пара, падумалася.

І сапраўды. Ён не саромеўся ласкава абдымаць яе, цалаваць.

Яна таксама паважліва ставілася да яго, усміхалася ласкава кожны раз, калі ён звяртаўся да яе. Усё гэта выглядала прыстойна, не верылася нават, што вясковы хлопец так ладна ўмеў усё гэта рабіць. У думках, канешне, пахваліў і яго, і яе.

І раптам у яе сэрцы пасялілася злосьць.

— Глянь, як ты вымазаўся ўвесь. Ты праціўны, неахайны. Сам будзеш мыць, я не буду. Дзе ты лазіў?..

Ён разгубіўся, стаў глядзець на сваю куртку, штаны. І сапраўды, нешта шэрае нацяпалася на іх. Не мог зразумець, адкуль усё ўзялося.

А потым здагадаўся, што гэта ад кардонных каробак, якія ён нёс. Кардон размяк ад дажджу, і яго валокны пачалі чапляцца за адзенне.

Разгубленасць у хлопца тут жа прапала, а яна стаяла злосная, яшчэ нешта папракала яго нават тады, калі ён зноў абняў і пацалаваў яе.

Яна не чакала такога ад яго ў гэты момант. Пагардлівая ўсмешка наведла яе спіснутыя вусны.

Паказаўшы на мокрую каробку, якія яго вымазалі, ён шырока развёў рукі, сказаў: "Хіба гэта бяда?". І паабяцаў дома вычысціць сваё адзенне, рабіў выгляд, што ўсё добра, спрабаваў яшчэ жартаваць. Толькі яна ўжо не смяялася, была без настрою.

— Няўжо ў яе сэрцы з галавой не звязана, гэта ж вельмі надобна, калі так, — думаў я.

У аўтобусе яны ехалі моўчкі. У абодвух не было настрою. Нават тады, калі пачаў выступаць падвыпішны пасажыр.

Ён хваліўся, што любіць сваю жонку, і яна яго, што ён добры спартсмен і нікога не баіцца. Настойліва пытаўся, чаму такі дарагі хлеб у магазінах і ўсё даражэй становіцца? І ён казаў, што людзі падурэлі ад вялікага розуму. А яшчэ перыядычна спяваў адно і тое ж: "Приходи, родная, в баню"...

З яго смяяліся, падколвалі, прыдумвалі яму мянушкі, нават: "самы сексуальны эканаміст".

Так, я п'яны, але не дурны, — сцярджаў гэты сексімвал, калі пакідаў аўтобус у Беражку.

Прайшоў год. Аўтобус зноў каціўся па асфальце з Краснага ў Чысць. У Чысці ён папоўніўся новымі пасажырамі, гэта былі працаўнікі "Забудовы", якія адпрацавалі змену і вярталіся дадому. На апошнім сядзенні побач са мной знайшлі месца двое з іх. Аднаго я пазнаў — гэта яму кардонныя каробкі нарабілі непрыемнасцяў у Красным.

Усю дарогу яны гаварылі. Я чуў іх размову пра новыя падрабаванні, тэхналогіі і думаў пра ўзаемаадносіны паміж мужам і жонкай, бо мінулагадні выпадак на аўтастанцыі ў Красным ажыў у памяці.

Я лічу, што муж і жонка, калі яны пастаянна павучаюць адзін аднаго ды яшчэ абражаюць, доўга не вытрымліваюць такіх зносінаў. Каханне не вытрымае — яно разваліцца. Бываюць, канешне, выключэнні. Людзі ж мяняюцца, становяцца больш вопытнымі, разумнейшымі — і гэта добра. Дрэзна, што часта бывае наадварот. Мы ехалі, мае суседзі гавя-

рылі ўжо пра жывёл, а да гэтага размаўлялі пра прыватна-займы.

Неўзабаве дарога пайшла ўлева, і першыя хаты паказаліся з-за лесу. Пачыналася Раёўка.

Раёўка — вёска вялікая. Доўга трэба ісці з аднаго канца ў другі па іе галоўнай вуліцы. Лепш ехаць і праз аўтобусае шкло паглядаць, куды цябе вязуць. За гэты час яшчэ можна і пагаварыць крыху, і паспець спытаць нешта ў суседа-ездака на развітанне.

Вось як і цяпер: ужо жывёл перастаў цікавіць аднаго з іх, і ён спытаў другога:

— Можа, сёння ўжо да жонкі пойдзеш?

— Не, пайду да бацькі.

— Хочаш, пайшлі да мяне, ёсць дзе пераначаваць.

— Дзякуй, можа, бацька яшчэ не выгане сёння. Кожны дзень гоніць да яе. Яле я — не магу, яшчэ пацірплю. А не — то і зусім можа не пайду — развядуся. Што ёй трэба — сама не ведае.

— А што яна?

— Цяпер нічога. Вунь, бацьш, ужо стаіць з каляскай пад магазінам. Гэта ж кожны раз такое бывае — глядзіць, куды я пайду і з кім. Сапраўдны тэарыст у спадніцы. Кажы, што мала ёй грошай прыношу, яшчэ сабралася мяне перавыхоўваць. Не думае, што гаворыць, бывае, як развядзецца... Аўтобус спыніўся. Хто ехаў да Раёўкі — выйшлі.

Успомніўся злы яе твар і тыя словы: праціўны, неахайны.

Сэрца з галавой не звязанае — відаць, гэта цяжкая хвароба, і яна не лечыцца.

Ну, што тут больш скажаш? Значыць, не дарэмна адноічы ў Красным плакала неба. Уладзімір КАЖАМЯКА, Ілья.

■ МЕРКАВАННЕ

Час паліву – каменданцкі час

Нядаўна Чысцінскай жыллёва-камунальнай гаспадаркай былі развешаны аб'явы, з якіх вынікала, што ў сувязі з палівам градак жыхарамі пасёлка на верхніх паверхах дамоў не хапае вады. Таму, спасылаючыся на рапэнтнае сельвыканкома, а таксама на нейкі міфічны закон, мясцовая ЖКГ увяла своеасаблівы каменданцкі час для паліву агародаў з 5 да 7 раніцы. Пры гэтым была прадэкларавана самая строгая забарона паліваць грады ў любы іншы час.

Угледзеўшы ў гэтым парушэнне канстытуцыйных правоў грамадзян мясцовымі ўладамі, я як падаткапалатэльшчык і законапаслухмяны грамадзянін напісаў у адра сельвыканкома і ЖКГ патрабаванне растлумачыць мне шэраг пазіцый абвесткі. У прыватнасці, чаму ў пятніцу 13 чэрвеня, калі ўвесь дзень ішоў дождж і паліваць агароды нікому не магло прыйсці ў галаву, напор халоднай вады (гарачай у пасёлку няма з пачатку чэрвеня) быў мінімальным? Мяне цікавіла пытанне пра тое, у якім складзе выканкома прымалася гэтае рапэнтнае, ці былі альтэрнатыўныя думкі, ці было рапэнтнае калегіяльнае, ці яно стала плодам фантазіі аднаго чыноўніка. А галоўнае, мне хацелася высветліць, імем якога закона пужалі чыноўнікі чысцінцаў, абяцаючы прыцяг-

нуць да адміністрацыйнай адказнасці «парушальнікаў», па якому яго артыкулы і на падставе якога яго зместу.

Я атрымаў афіцыйны адказ з абодвух інстанцый. З адказу дырэктара ЖКГ Віктара Грынчука я высветліў, што мой зварот быў успрыняты як запыт. Але вядома, што запыты накіроўваюць дэпутаты, але ў папярэднюю выбарчую кампанію мне проста было адмоўлена ў рэгістрацыі кандыдатам. Цытую адказ: «...даю вразумительный ответ... У перыяд сухога надвор'я (а ці было яно?) пры інтэнсіўнай паліўцы агародаў... рэзка падае ціск халоднай вады, а на трэціх (я жыхар трэцяга паверха, акрамя 13.06.2003 г. гэтага ні разу не адчуў – У.З.) і чацвёртых паверхах вада ўвогуле адсутнічала. Усё гэта выклікала цэлую плынь скарг з боку жыхароў, што пацярджаліся запісам у кнізе ўліку заявак». Далей фразы аб напружанай абстаноўцы, крытычнай сітуацыі...

Засталося незразумелым, па якой усё ж прычыне ў дажджлівы дзень напор вады ў краях быў невялікім?

Два словы пра ўстаноўлены графік паліву. І зноў цытата: «Найлепшы час для паліву агародаў, як паказвае практыка, 5-7 гадзін раніцы». І тут зноў паўстае пытанне: а ці не з'яўляецца гэта парушэннем артыкула 43 Канстытуцыі, якая га-

рантуе сваім грамадзянам права на адпачынак? Уявіце сабе, як даводзіцца чалавеку, адпрацаваўшы 2 гадзіны ўранні на агародзе, не адпачыўшы і не выспаўшыся, прыходзіць на работу да сябе на вытворчасці і пасля гэтага «ўкальваць» поўны рабочы дзень?

Ну, а калі зазірнуць у артыкул 21 Канстытуцыі, то там можна знайсці норму, якая мае сілу Закона: «Забеспячэнне правоў і свабод грамадзян Рэспублікі Беларусь з'яўляецца найвышэйшай мэтай дзяржавы». Ад сябе дадам: а значыць, і дзяржаўных службоўцаў.

«Кожны мае права, – чытаем далей у 21-м артыкуле Канстытуцыі, – на дастойны ўзровень жыцця, уключаючы дастатковае харчаванне...» «А вось тут як раз нашая дзяржава пакуль не ў стане забяспечыць насельніцтва якаснымі і даступнымі цэнах прадуктамі харчавання, у тым ліку вітамінізаванымі. А на так нелюбымі чыноўнікамі градак якраз і расце найбольш танная і якасная прадукцыя. Але тут і паспелі вы, панове чыноўнікі, са сваімі страшылкамі, гатовыя перакрыць людзям кісларод, пардон, тонкі струменьчык вады... Ужываючы пры гэтым туманныя заклінанні на тэму законнасці. Насамрэч аказваецца, што ніякім законам падобныя санкцыі не прадугледжаныя. Вы кіруецеся прави-

ламі Мініжылкамгаса, проста службовай, унутрыведамаснай інструкцыяй, якая з'яўляецца падзаконным актам. Затое беларускім заканадаўствам прадугледжана юрыдычная норма, згодна з якой вызначана: калі любы падзаконны акт не адпавядае Закону або Канстытуцыі, то дзейнічае Закон або Канстытуцыя, як Асноўны Закон дзяржавы. Мне тут могуць запярэчыць, а як быць з правамі грамадзян, якія жывуць на верхніх паверхах?

Дык вось, па-першае, мясцовыя ўлады ўжо каторы год стараюцца «прывучыць» усіх жыхароў Чысці большую частку летняга часу абыходзіцца ўвогуле без гарачай вады. А гэта азначае, што дзеці, прыйшоўшы з вуліцы, без гарачай вады не маюць магчымасці добра памыць брудныя рукі; што старыя і хворыя людзі пазбаўлены гігіенічных умоў; што ў бальніцы нельга ў адпаведнасці з санітарнымі нормамі вымыць скарыстаны посуд і памыць пасцельную бялізну; што рабацягі трацяць усякую надзею хаця б калі старанна адмыць прамасленыя рукі.

Па-другое, кожнаму здзіянні вядома, што Чысць – пераважна адна-двухпавярховы пасёлак. Але для поўнага прасвятлення тэмы, я вырашыў патэлефанаваць сваім знаёмым каб высветліць, ці на самай справе ў іх дамах на працягу чэрвеня,

як гаворыць у адказе дырэктар ЖКГ, «на трэціх і чацвёртых паверхах вада ўвогуле адсутнічала». І толькі з адной кватэры па Палескай вуліцы мне паведамілі, што такія выпадкі бываюць. Але яны лічаць, што гэта адбываецца таму, што дом знаходзіцца ў канцы галіны водаправода і таму да іх не даходзіць.

Я зазірнуў у ЖКГ і разам з сакратаром установы пералістаў журнал заявак на чэрвень. Высветлілася, што на адной з яго старонак заявак было пяць і столькі ж на наступнай. А калі ўлічыць, што ў Чысці жыве 5000 чалавек, то з-за 10 жыхароў, якія падалі скаргі з нагоды недахопу вады, не варта было абвясціць «напружанае становішча» і «крытычную сітуацыю», пра якія мне раска-заў дырэктар ЖКГ.

Мабыць, таму што адчуваюць слабасць сваіх аргументаў і юрыдычнай абароненасці фармулёвак сваіх адказаў, чысцінскія кіраўнікі апелююць да закона маральнага. Але па якім маральным законе старшыня Чысцінскага сельвыканкома Генрых Кутас аднаасобна прымае рапэнтнае, якое супярэчыць інтарэсам большасці грамадзян, ставячы свой подпіс на бланку сельскага выканаўчага камітэта як старшыня сельсавета?

Уладзімір ЗВЕРНІК,
педагог, журналіст.

Знакомьтесь – тренажер Фролова

Бывает, что какое-нибудь внезапно случившееся потрясение, сильная физическая боль или горе утраты ломают в человеке все. Но в нашем суровом мире еще есть люди, которые оказываются в силах помочь справиться с обстоятельствами не только себе, но и многим другим. Владимир Федорович Фролов – известный ученый-биохимик из Новосибирска, долгое время работал в закрытых институтах российской «оборонки». Огромный груз тяжелых болезней, таких как туберкулез легких, надрыв седалищного нерва, частичный паралич правой ноги, проблемы с почками и желудком, опухоль слепой кишки – все это Фролову пришлось испытать на себе. Отсутствие результатов лечения, полное безразличие со стороны врачей и вера в выздоровление подтолкнули Фролова к самостоятельному поиску пути к исцелению. Результатом двенадцатилетних исследований и проб стало полностью восстановленное здоровье и изобретение тренажера. Пройдя клинические испытания в России, США, Канаде, Украине, Германии, Беларуси и многих других странах, методика Фролова превзошла все ожидания, причем в самом широком диапазоне патологий. И хотя сейчас Фролову за 60, результаты исследования в первом Московском диагностическом центре поразили специалистов. Состояние его клеток соответствует состоянию клеток двадцатилетнего человека. Таких же результатов достигли многие люди, занимающиеся методикой Владимира Фролова. В том числе многие жители Беларуси, где уже более полутора лет с успехом используется дыхательный тренажер. И уже сегодня, глядя на приведенные чуть ниже отклики, можно с уверенностью сказать – изобретение состоялось.

Фролову — сердечная благодарность за исцеление

Это всего лишь малая часть благодарных отзывов от людей, получивших реальное оздоровление при помощи тренажера Фролова

Макарова Людмила Николаевна, 57 лет, Минск:

«...Бронхиальной астмой страдаю с 30 лет. Что я только ни делала – проходила курсы лечения в Китае, принимала три полных курса гербалайфа, курс лечения ФитБернером, курс лечения Биожии, курс лечения Фитосплат и др., с одновременным приемом лекарств и многократной госпитализацией в течение многих лет. Тренажером Фролова занималась три месяца. Спустя месяц занятий улучшилось дыхание, стала отходить мокрота, пропала отечность в ногах. Продолжая тренировки, я постепенно отказалась от приема гормональных препаратов и снизила прием других лекарственных ингаляций с 20 (в сутки) до 4-5. Заметно улучшилось общее состояние здоровья. С тех пор как я стала использовать аппарат Фролова, мне больше ни разу не пришлось вызывать скорую помощь или ложиться в больницу. Выражаю огромную бла-

годарность создателю аппарата, спасибо большое!»

Коваленко Иван Григорьевич, 49 лет, Минск:

«...У меня были большие проблемы с позвоночником, отчего постоянно болели руки и невели ноги. Мучили аллергия, гастрит, язва желудка.

Пользуясь тренажером Фролова 4 месяца, я избавился от этих проблем. Сейчас во мне очень много энергии. Значительно улучшилось общее состояние. После начала занятий стал снижаться вес – в среднем по 1 килограмму в неделю. Начало восстанавливаться зрение (у меня была дальнозоркость). В моем возрасте резко снизилась потенция. После курса дыхания она восстановилась, более того, я себя первый раз за много лет молодым почувствовал. Я избавился от болезни, и, похоже, что навсегда! Кажется, вот были бы крылья – так и полетел бы...»

Шабанская Вера Ивановна, 74 года, Минск:

«...В апреле 2001 года моя соседка буквально заставила меня приобрести тренажер Фролова.

До этого я страдала, помимо возрастных, еще массой хронических заболеваний: ишемическая болезнь сердца, язва желудка, которая особенно мучила меня в последнее время, а после зимы ослабли ноги. Стала очень плохо ходить, с трудом отрывала ноги от земли.

После занятий на тренажере первым моим удивлением было то, что я иду! Я была просто ошеломлена этой радостью. Потом обратила внимание на то, что затихают боли в желудке, а самое главное, что за последние 4 месяца я не приняла ни одной таблетки и ни разу не обратилась к врачу. Хочу выразить создателю тренажера огромную благодарность.»

А вот, что говорят о методике ученые-медики

Гл. врач медцентра «Динамика» С.Н.Зинатулин:

«...Методика Фролова – это мощная безмедикаментозная оздоровительная методика. Она оказывает воздействие на организм через кардиореспираторную систему и тем самым обеспечивает многократный рост количества активных эритроцитов, следствием чего является оптимальное образование и распределение энергии в клетках, качественно новый обмен веществ, активная иммунная система, отсюда восстановление структур и функций органов и систем организма.»

Достоинства тренажера Фролова

- высокая медицинская эффективность при целом «букете» заболеваний;
- возможность применения тренажера в любой ситуации: дома, на отдыхе, в поездке, на работе, в больнице. Прибор компактен, весит всего 130 грамм, нигде не подключается;
- простота применения: его может собрать даже ребенок (к каждому прибору прилагается паспорт и подробная методика применения). Методику работы успешно осваивают и дети, и 90-летние старики;
- отсутствие затрат при эксплуатации – от больного требуется всего лишь 25-30 минут в день;
- использование тренажера позволяет в 5-10 раз сэкономить расходы на лекарства;
- низкая цена.

Из всего выше сказанного ясно, что дыхательный тренажер-ингалятор Фролова – это враг №1 для:

бронхо-легочных заболеваний (бронхит, астма, туберкулез) – улучшаются очищения бронхов от мокрот, бронхиальная проходимость, газообмен легких и противовоспалительный эффект, исчезают кашель, одышка, снижается потребление лекарств и ингаляторов на 50% уже через 2 недели, полное выздоровление через 3-4 месяца;

сердечно-сосудистых заболеваний (гипертония, стенокардия, аритмия, атеросклероз) – улучшается качество крови, очищаются сосуды, улучшается коронарный кровоток, уменьшается частота гипертонических кризов, головных болей, головокружений. Эффективно в период реабилитации больных после острого инфаркта миокарда;

заболеваний опорно-двигательного аппарата (остеохондроз, артриты) – уменьшаются боли, повышается подвижность и объем движения;

сахарного диабета – улучшается обмен веществ и иммунитет, снижается потребление инсулина на 30-50%, через 3-4 месяца;

а также – для ожирения, простатита, импотенции и многих других заболеваний.

Просто напоминаем: Хотите не болеть, не тратить деньги на лекарства и не стоять в очередях за здоровьем, ДЫШИТЕ НА ТРЕНАЖЕРЕ ФРОЛОВА.

Только в четверг 24 июля с 17.00 до 18.30 в ДК Железнодорожников Молодечно состоится выставка-продажа дыхательного тренажера Фролова. Цена тренажера 35000 рублей, а для льготных категорий граждан и пенсионеров цена 30000 рублей. ВНИМАНИЕ! там же врач-консультант проведет бесплатную лекцию лекцию-обучение и ответит на все ваши вопросы.

Лит. Минздрава РБ ИМТ № 1106-ИТ от 30.07.2002 до 30.07.2007г. Товар сертифицирован.

Единая справочная служба – тел. (8-017) 233-21-53. Официальный представитель – тел. (8-017) 227-71-21. Для писем: г.Минск -50, а/я 377.

Спорт супраць дзіцячага экстрыму

Аднойчы, калі я вяртаўся дадому па вуліцы Багдановіча ў пасёлак Чысць, я ўбачыў, што з нашага двара на вялікай хуткасці літаральна выскакваюць на веласіпедзе дзяўчынкі і хлопчыкі гадоў 10-12. Выканаўшы круты паварот улева, яны адразу ж трапляюць на сустрэчную паласу. Бачнасць для вадзіцеляў практычна нулявая да самага апошняга метра перад паваротам: таму што ён закрыты кустамі і пладовымі дрэвамі. І тут мяне літаральна працяла думка: а што, каб...?

Я зайшоў ува двор, у момант сабраў усіх юных "гончыкаў" і высвятліў, што яны вырашылі арганізаваць спаборніцтва і вызначыць, хто з іх мацнейшы. Пры гэтым знайшліся і секундамер, і суддзі (яны ж і ўдзельнікі спаборніцтваў па сумяшчальнасці). А мне падумалася: выдатная ідэя, але разам з тым і смерцельна рызыкоўная. Не тое месца выбралі для спаборніцтваў.

У канцы мінулага года ў адным з нумароў "РГ" быў апублікаваны мой крытычны матэрыял наконт няўмелай арганізацыі мясцовай школай асенніх вакацый, у выніку чаго дзеці не ведалі куды сябе дзеці і знаходзілі небяспечныя, ці проста хуліганскія гульні. І

Таня Паўловіч, Аксана Пірожкіна, Мантанас Таранас, Наташа Паўловіч, Каця Таран і Віка Таран сталі пераможцамі на адкрытым спаборніцтве вуліцы Імя Багдановіча ў Чысці.

вось зноў канікулы, на гэты раз летнія, а значыць самыя працяглыя... І зноў дзеці шукаюць для сябе поле дзейнасці.

Ну а мне прыйшлося растлумачваць дзецям, што яны ставілі пад небяспеку сваё жыццё, правесці з імі міні-семинар па правілах дарожнага руху. Затым я прапанаваў ім правесці сапраўдныя спаборніцтва па веладарожках, але па стадыёне. Дамовіліся аб часе правядзення. Самі спаборніцтвы вырашылі аб'явіць адкрытым першынствам вуліцы М.Багдановіча. Гэта азначала, што ў іх могуць удзельнічаць

рабяты і з іншых вуліц пасёлка. Разлічвалі пры гэтым і на заахвочвальныя прызы. У якасці ўзнагарод дырэктарам раённага клуба для дзяцей і падлеткаў Уладзімірам Луцкім былі выдадзены самыя сапраўдныя граматы.

І вось настаў дзень старту. Дзеці, у тым ліку і з іншых вуліц Чысці, дружна сабраліся на школьным стадыёне са сваімі веласіпедамі. Было бачна, што яны хваляваліся. Але пасля пэўнай размінкі, поўнаццю былі гатовыя да старту. Першымі гонку правялі дзяўчаты. І тут у розных узростах

катэгорыях пераможцамі выйшлі Каця Таран, Наташа Паўловіч і Віка Таран. У самай масавай узроставай групе граматамі былі ўзнагароджаны неаднаразова прызёры розных спаборніцтваў па... плаванні Таня Паўловіч і Аксана Пірожкіна. Трэба заўважыць, што апошняя праявіла зацікаўленасць для сваіх адзінаццаці гадоў самавалоданне і байцоўскія якасці. Яна ўпала за няспраўнасці веласіпед, але знайшла сілы працягваць гонку і заваяваць трэцяе месца.

У хлопцаў прызавыя месцы размеркаваліся такім чынам: Лёша Цар, Відзім Мамай і гасць Чысці з Літвы – Мантас Таранас. Акрамя грамат пераможцы былі ўзнагароджаны і салодкімі прызамі.

Але самае галоўнае — дзеці цяпер ведаюць, што такое раптоўная небяспека на дарозе, тармажны шлях аўтамабіля і яго даўжыня, лабавое сутыкненне і яго вынікі для жыцця чалавека, асабліва пры сутыкненні веласіпедыста з аўтамабілем. Гэтыя дзеці ўжо ніколі не будуць рызыкаваць сваім жыццём. Гэтыя не. А іншыя?

Уладзімір ЗВЕРНІК.

■ ФУТБОЛ, НАВІНЫ

БАТЭ прыедзе ў Чысць 10-га жніўня

Чысцінцы правядуць кубкавы матч 1/16-ай фінала з чэмпіёнам краіны барысаўскім БАТЭ не 9-га, а 10-га жніўня ў нядзелю, прымеркаваўшы яго да традыцыйных святкаванняў Дня Будаўніка. Добра і балельшчыкам "Маладзечна-2000", якія, калі захочуць, змогуць у суботу а'ездзіць у бліжнюю Смаргонь, а назаўтра завітаць у Чысць.

24 чэрвеня. Верас (Нясвіж) – Забудова 2:0

1 ліпеня. Тарпеда-СКА (Мінск, дубль) – Маладзечна-2000 (дубль) 4:0

5 ліпеня. Гомель-СДЮШАР – Забудова 1:2

Галы: (7); Півавар (34), Татун (72). На 72-ой хвіліне Татун не рэалізаваў пенальці

8 ліпеня. Маладзечна-2000 (дубль) – Днепр-Трансмах (Магілёў, дубль) 0:1

12 ліпеня. Дынама (Брэст, дубль) – Маладзечна-2000 (дубль) 7:0

12 ліпеня. Палессе – Забудова 0:3

Галы: Татун (2), Вышыньскі (72, 81). Склад: Мароз – Татун, Казяк, Гружэўскі, Пятроўскі – Матусевіч, Вышыньскі (Смолік, 82), Смірноў (Савіцкі, 80), Абановіч – Грыхуцкі (Антановіч, 60), Півавар (Байлукоў, 65)

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ФУТБОЛ, ПЕРШАЯ ЛІГА

Шэры футбол

5 ліпеня. 1000 гледачоў. Суддзя Пірэў. Бяроза – Сморгонь 1:0. 12 ліпеня. 2500 гледачоў. Суддзя Лазнюха. Сморгонь – Нёман (Масты) 1:0

Гол: Валовік (9-пен). Склад: 16.Шляхавой – 4.Курак, 3.Судзін, 6.Трындзюк, 5.Жачко – 2.Тарасаў (12.Дукса, 65), 10.Карасёў, 9.Дзігілевіч (18.Мяць, 65), 7.Грабаздзін, 6.Кукалевіч (17.Мазалоўскі, 85) – 11.Валовік

Гэтая дамашняя сустрэча наўрад ці чым запомніцца балельшчыкам. Каманда прадэманстравалі шэры, нецікавы футбол. Галевых момантаў, бадай, і не было. Хіба толькі смаргонцы тройчы прабілі крыху міма варот. Яны мелі гульнявую перавагу, бо, напрыклад, падалі за матч 8 вуглавых супрацьніводнага ў гасцей. А гол нарадзіўся амаль з нічога. Валовік рухаўся з мячом убок ад варот, і пасля яго сутыкнення з абаронцам арбітр наважыўся прызначыць пенальці. Дарэчы, на варотах гасцей гуляў Шыдук, які межсезонне правёў у "Смаргоні", а перад самым пачаткам чэмпіяната вярнуўся ў "Нёман", дзе даўно гуляе і з'яўляецца капітанам. На «расстрэл» з адзінаццаціметравай кропкі ён зрагаваў, нават крануўся ў бок мяча, але спыніць не змог, настолькі моцным быў удар.

У матчы не прымаў удзел Кашкар, адлучаны ад складу галоўным трэнерам Уладзімірам Уткіным з-за праўленняў непрафесіяналізму ў вольны час. Невядома, ці будзе ён далей выступаць за "Смаргонь", бо, напрыклад, Іваноў і Казлоў, якія гэтак жа праштрафіліся яшчэ на стартным адрэзку чэмпіяната, так і не былі вернутыя ў каманду.

5. Ліда 23

6. Граніт 23

7. Сморгонь 20

8. Камунальнік 20

9. Ведрыч-97 18

Мікіта ЛІСТАПАД.

■ ФУТБОЛ, ВЫШЭЙШАЯ ЛІГА

Каманда чапляецца за ачкі

МАЛАДЗЕЧНА. Склад у дамашнім матчы пад дажджом з магіляўчанамі быў такі: Міхайлаў – Малаўка, Косак, Сысой – Лявончык, Якубоўскі, А.Альховік (Веташкін, 34), Дараховіч (Кухлей, 60), Пазняк – Сідарэнка (М.Альхавік, 46), Макрыцкі.

Перавагай валодалі гасці, у першым тайме яны стварылі некалькі галевых момантаў і ўвасобілі сваю перавагу ў гол. На працягу хвілін дваццаці пасля перапынку гаспадары перахапілі ініцыятыву і нават былі бліжэй, каб зраўняць лік, Макрыцкі і Лявончык.

Перыяд актыўнасці прайшоў разам з выдаленнем М.Альхавіка на 69-ай хвіліне за неспартыўныя паводзіны пасля раней атры-

манага папярэджання. Канцоўка матча для маладзечанцаў уключыла прапушчаны гол (падчас абодвух узцягнёў варт не дапамог Міхайлаў), траўму Малаўкі, чацвёртае папярэджанне Сысоі ў сезоне.

Пасля гэтага матча старшы трэнер (менавіта так яго называлі, а не, напрыклад, той, хто выконвае абавязкі галоўнага) Ігар Гасцюта пакінуў клуб. Даўно няма ўжо ў Маладзечне і Аляксандра Кісцёня. Кіраваць калектывам засталіся начальнік каманды Ігар Старавойтаў і проста трэнер Андрэй Любчанка.

13 ліпеня. 1500 гледачоў.

Суддзя Чабыкін.

Дынама (Брэст) – Маладзечна-2000 0:0

Склад: Сцепановіч – Косак, Кабельскі, А.Альховік, Пазняк

– Кухлей, Якубоўскі, Дараховіч (Галенка, 89), Лявончык – Макрыцкі, Сідарэнка (Тураў, 62)

Істотна зменена абарона, дзе раней гуляў толькі Косак, ды і тое на іншай пазіцыі, здолела захаваць свае вароты ў неадзінадушнасці. Праўда, атака бастаўчан амаль ніякіх клопатаў не дастаўляла. А вось нашы землякі маглі забіць тройчы пасля перапынку. Спачатку выдатна правёўшы матч, Макрыцкі прайшоў з мячом па чужой палове поля, адпасавав Сідарэнка, які схібіў, прабіўшы вышэй варот. Потым партнёраў вырастоўваў галкіпер Вірко, які бліскача парываў удар Турава галавой метраў з 11-і пасля флангавага праходу Кухлея, а таксама штрафы ўдар у выкананні Пазняка метраў з 23-х.

13.07. Славія – Зорка-ВА-БДУ 3:3, Днепр-Трансмах – Белшына 5:2.

1. Тарпеда-СКА 31

2. Гомель 31

3. Дынама (М) 29

4. БАТЭ 24

5. Шахцёр (-3) 21

6. Тарпеда (Ж) (-1) 19

7. Днепр-Трансмах 18

8. Дарыда 17

9. Дынама (Б) 16

10. Нафтан 15

11. Нёман 15

12. Лакамат'ю (М) (-1) 13

13. Зорка-ВА-БДУ 12

14. Белшына 11

15. Славія (-1) 10

16. Маладзечна-2000 10

Бамбардзіры: Бяганскі (БАТЭ), Карніленка (Мінскае "Дынама"), Мархель (жодзінскае "Тарпеда") – па 8...

Альхавік, Макрыцкі – па 3.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ ІНВАСПОРТ

Перамогі маладзечанцаў на чэмпіянаце Еўропы

МАЛАДЗЕЧНА. У чэрвені ў галандскім Асене прайшоў чэмпіят Еўропы па лёгкай атлетыцы для інвалідаў. Там выступілі абодва знакамітыя маладзечанцы Ігар Фартунаў і Віктар Жукоўскі.

Фартунаў (катэгорыя Б3 для спартсменаў з астаткам зроку да 8-10%) перамог ва ўсіх трох скачковых дысцыплінах, прычым устанавіў сусветны рэкорд у "вышыні" – 203 см. У "даўжыні" меў 6,82, у "трайным" – 14,40.

Ён таксама ўдзельнічаў у бегавых стартах, стаў другім у бегу на 100 м (час 11,27) і трэцім – на 200 м (23,03).

Жукоўскі (катэгорыя В1 для цалкам неўдушчых, выступае з дапамогай "лідэра" Анатоля Панкова) перамог у скачках у даўжыню з

вынікам 6,20 (асабісты рэкорд 6,44 устанавіў летась на чэмпіянаце свету). Паказаў гэтыя сантыметры ў трэцім спробе.

У трайным скачку Віктар атрымаў траўму ў адной са спроб і не змог працягнуць барацьбу.

Трэнер Фартунава Георгій Шэлега застаўся дома, вымушаны быў сачыць за выступленнямі сваіх выхаванцаў на адлегласці. Дарэчы, у складзе зборнай краіны выступалі яшчэ чацвёрта спартсменаў, да падрыхтоўкі якіх Шэлега мае непасрэднае дачыненне. Гэтыя спартсмены нарадзіліся не ў Маладзечне і зараз тут не жывуць (у асноўным, жывуць у Мінску), але вучыліся ў маладзечанскай школе-інтэрнаце, правялі тут з дзесятак гадоў, і іх першым трэнерам быў якраз Шэлега.

Вольга Зіневіч (Б2 – атак зроку на лепшае вока да 3%, 1975 г.н.) заняла два першыя месца (100 м і 200 м) і другое месца ў "даўжыні".

Руслан Сівіцкі (Б2, 1975 г.н.) стаў другім у трайным скачку і трэцім у "вышыні", дзе менавіта яму раней належыў сусветны рэкорд 202 см (аб'яднанне катэгорый Б2 і Б3), усталяваны на Паралімпійскіх гульнях у Сіднеі.

Аляксандр Бацян (Б2, 1977 г.н.) заваяваў другое месца на 100 м і трэцяе на 200 м.

Мікалай Семаняка (Б3, 1973 г.н.) стаў трэцім у кіданні кап'я. Ён, дарэчы, выступае за міні-футбольную зборную, выйграў з ёй абодва чэмпіянаты свету.

Сяргей ГАЙКОВІЧ.

■ АНОНС

18 ліпеня. 17-00. Маладзечна-2000 (дубль) – Дарыда (Ждановічы, дубль)

19 ліпеня. 18-00. Маладзечна-2000 – Дарыда (Ждановічы)

20 ліпеня. Ліда – Сморгонь

+0=0-2 0-3. Летась 0:2 дома і 0:1 на выездзе

20 ліпеня. 17-00. Забудова – Змена (Мінск)

+2=0-1 4-2. У першым крузе 1:2 (Грыхуцкі) на выездзе

7 месца, 16 ачкоў – 6 месца, 19 ачкоў

24 ліпеня. 18-00.

Сморгонь – Хімік

(Светлагорск)

+0=1-1 0-1. Летась 0:0 на выездзе і 0:1 дома

24 ліпеня.

Сож (Крычаў) – Забудова

+0=1-0 2-2. У першым крузе 2:2 (Вышыньскі, Савіцкі) дома

ВІНШАВАНКІ

Віншую **Бялова Уладзіміра!** Жадаем табе ўсяго найлепшага ў дзень нараджэння. Здароўя, удачы, кахання, павягі. *Жонка, дзеці.*

Віншую сяброўку **Невяровіч Танюшу** з днём нараджэння! Жадаю моцнага здароўя, шчасця і поспехаў у вучобе. *Ульяна.*

Любую матулю **Якубовіч Алу Макараўну** віншую з днём нараджэння! Жадаем здароўя, шчасця. *Дзеці.*

ІМЯНЫНЫ

18 ліпеня
Праваслаўныя: Ганны, Сяргея.
Каталіцкія: Каміля, Шымана.

19 ліпеня
Праваслаўныя: Марфы, Ульяны, Антона, Валянціна, Васіля, Інакенція, Лук'яна, Сідара.
Каталіцкія: Вадзіслава.

20 ліпеня
Праваслаўныя: Еўдакіі, Ефрасініі, Марыі, Германа.
Каталіцкія: Часлава.

21 ліпеня
Праваслаўныя: Пракопа, Феофіла.
Каталіцкія: Андрэя, Віктара.

22 ліпеня
Праваслаўныя: Марыі, Аляксандра, Кірылы, Панкрата, Фёдара.

Каталіцкія: Марыі.

23 ліпеня
Праваслаўныя: Аляксандра, Антона, Данілы, Лявона.
Каталіцкія: Брыгіды, Апалінара.

24 ліпеня
Праваслаўныя: Алены, Волыгі.
Каталіцкія: Крыстыны.

Кінатэатр «Радзіма»

21-27 ліпеня. «Экстрэмалы», ЗША, баявік — у 15.00 (акрамя 21, 23, 25) і 17.00.

«Хлопцы з жаночага інтэрната», ЗША, камедыя, акрамя асоб да 18 год, — у 19.00 і 21.00.

(Кожную сераду ільготныя білеты на сеанс у 17.00)

Для дзяцей

19-20 ліпеня. «Джымі Нейтрон: геніяльны хлопец», ЗША, поўнаметражны мультфільм — у 13.00.

22 ліпеня. «Крадзеж чэмпіёна», ЗША, камедыя — у 11.00.

24 ліпеня. «Лапы», ЗША, камедыя — у 11.00.

26-27 ліпеня. «Карлік Нос», Расія, поўнаметражны мультфільм — у 13.00.

ЗНАЁМСТВЫ

Мужчына 50/178, жыў адын у сельскай мясцовасці, в/а няма. Пазнаёмлюся з жанчынай для сумеснага жыцця. Маладзечна-3, п/д 007797.

Будоўлі

Ізноў на танцы

МЯДЗЕЛ. У райцэнтры паблізу райвыканкома адбудовваюць танцавальную пляцоўку. Яна была закінутая 8 год.

Упершыню на ёй затанчылі і заспявалі 13 гадоў таму. Але нядоўга музыка гучала на танцпляцоўцы. У 1995 годзе ўсё змоўкла. Да сёлетніх дзён ад пляцоўкі застаўся толькі фундамент.

Нарэшце, мядзельская моладзь вырашыла адрадыць традыцыі сваіх старэйшых сяброў, а можа, і бацькоў. Беспрацоўныя ўзяліся за будаўнічыя работы. Працоўная моладзь і навучэнцы — за добраўпарадкаванне. Хлопцы і дзяўчаты поўнацю рэканструявалі танцпляцоўку: пабудавалі эстраду, паставілі агароджу, зрабілі лаўкі і пафарбавалі ўсё неабходнае. Грошы на будаўнічыя матэрыялы выдзеліў раённы цэнтр занятасці. Дарэчы, беспрацоўная моладзь атрымае за

У Маладзечне таксама, як і ў Мядзеле, ёсць танцавальная пляцоўка, што месціцца ў гарадскім парку, на якой ужо шмат год ніхто не танцуе. Раней у парку была просценькая невялікая пляцоўка, залітая бетонам. На ёй ледзь змяшчаліся людзі, якія сюды прыходзілі. Нарэшце пабудавалі высотную танцпляцоўку з дахам. Але чамусьці танцы спыніліся.

працу на танцпляцоўцы заработную плату, сімвалічную, канечне. Але на першыя

танцы якія неўзабаве ізноў збяруць мядзельцаў, хопіць

Ірына РАБУШКА.

Нявыдуманая гісторыя

Хто будзе наступны?

Вёска Кабыльнік (цяпершняя назва Нарач). У яе цэнтры вялікую плошчу (тут раней адбываліся кірмашы, стаяла скульптура савецкага салдата) заняў будынак, які нагадвае паравознае дэпо. У ім месціцца выканком сельсавета, паштовае аддзяленне, ашчадны банк, Дом культуры, бібліятэка, музычная школа. Знайшлося месца для АТС, магазіна «Малако» (Нарачанскага маслзавода), камбіната быта-

вога абслугоўвання.

І гэта яшчэ не ўсё. У адным з пакояў некаторы час месцілася прыватная аптэка. Потым яе не стала (у вёсцы здаўна ёсць дзяржаўная аптэка).

Памяшканне, што пустуе, спадабалася індывідуальнаму прадпрымальніку з Маладзечна. Над дзвярыма змясціў шыльд «Прысмакі». Прадаваў хлебабулачныя і мясныя вырабы. Відаць, справы пайшлі не вельмі

прыбытковыя, і гандлёвая кропка апусцела.

А ў канцы мінулага года дзверы зноў адчыніліся. Аб'явіўся трэці наймальнік памяшкання. Прадае хлеб, кілбасныя вырабы, яйкі і іншыя прадукты. Хлеб, дарэчы, прывозіць з Мінска, яго хутка разбіраюць, бо смачны, якасны. Гаспадар магазіна — мясцовы жыхар. Няхай яму спадарожнічае поспех!

Міхась ЧАРНЯЎСКІ.

КОНКУРСЫ

Зарабі білеты ў кіно

Знайдзі словы

У гэтым хаосе літар схаваныя словы — назвы рубрык, старонак — усё звязанае з нашай газетай.

Злучыце словы лініямі або проста запішыце, дашліце або прынясіце сваё рашэнне ў рэдакцыю — і вы атрымаеце ад нас білеты ў кіно! Чакаем кемлівых і настойлівых.

Падрыхтавала
Аксана КУЛЕЎНІЧ.

Н	А	Л	Н	О	Н	К	Р	Ы	А	Н	Е	К	Д	О
Ц	В	І	Н	Т	С	Н	А	М	І	М	І	Н	У	Т
Э	Ь	Н	Ы	Э	Л	Е	Д	А	Н	С	Я	Я	Л	Д
Н	Ы	Е	З	Д	Ы	Т	В	Л	Ы	Н	М	'	А	Я
К	А	Л	Е	П	С	Р	О	І	Н	І	С	А	Е	Л
Г	Р	А	Й	О	Е	'	К	М	Я	Ь	Ц	Ч	Р	Г
Д	А	М	Д	Р	Т	Р	У	Ф	Э	Р	А	В	О	О
С	Т	В	А	С	К	С	Ы	У	К	О	К	Т	Е	П
К	Э	А	І	Я	О	П	Г	К	С	П	В	Ы	Н	Н
А	Л	О	Г	А	Д	У	А	Р	А	А	П	Ы	Т	А
Т	У	Р	Ы	З	М	К	А	Ц	Ы	Я	Л	Е	Т	А

ШАШКІ

«О, кофе сладостный, и ты, миндаль сухой!»

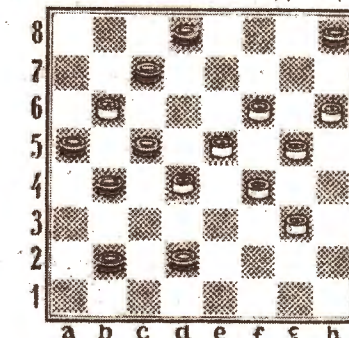
Шашкі, створаныя самім геніем-народам, вельмі захапляльная гульня, і разам з тым, яна ніколі не скоўвае фантазіі.

На першы погляд даволі простая гульня, але гэтая прастата невычарпальная. Таму невыпадкова тэму шашак у свеце паэзіі ўзнімалі многія паэты. Сярод іх — рускі паэт Эдуард Багрыцкі, які ў пачатку сваёй літаратурнай дзейнасці (1915–1916 г.г.) пісаў стылізаваныя, умоўна-рамантычныя вершы.

Адзін з іх «О, кофе сладостный, и ты, миндаль сухой!» з'явіўся своеасаблівым гімнам шашачнай гульні.

О, кофе сладостный,
и ты, миндаль сухой!
На белых столиках
расставленные шашки...
Клетчатая доска,
и круглые костяшки.
Построены в ряды
внимательной рукой.
Бог шашечной игры
спокоен и угрюм,
На локти опершись,
за стойкой дремлет немой...
Какой возвышенной
и строгой теоремой
В табачной радуге
занялся вещей ум!..
Смотри внимательней,
задумчивый игрок,
Куда направилась
рассыпанная стая...
И вот коричневый
квадрат освобождая,
Передвигается
слепительный кружок!

А вось як выглядае падобная паэзія на шашачнай дошцы.

Белыя пачынаюць і выйграюць, здымаючы адначасова 7 пашак чорных. Той, хто прышле правільны адказ, будзе ўшанаваны рэдакцыяй.

Анатоль РОГАЧ.

Купон 29

да рубрык «Віншаванкі» і «Знаёмствы». Бесплатна змяшчаюцца тэксты аб'явам да 15 слоў. Аналізныя купоны не разглядаюцца. Пішыце, калі ласка, разборліва.

Тэкст

ПРозвішча, імя, адрас (не для друку)

Звярніце ўвагу

Шаноўныя чытачы, калі вы хочаце павіншаваць знаёмых, блізкіх, то высылайце купон з разборліва напісаным тэкстам загадка. Указвайце дату публікацыі — газета выходзіць па пятніцах. Бесплатна прымаюцца віншаванкі аб'явам да 15 слоў, якія паступілі ў рэдакцыю да аўторка ўключна. Зрабіце прыёмнае сваім блізкім — павіншуйце іх праз газету! Калі вы хочаце размясціць аб'яву аб знаёмстве, калі ласка, указвайце адрас да запатрабавання і нумар дакумента ўладальніка. Бесплатна змяшчаюцца аб'явы аб знаёмстве аб'явам да 15 слоў. Публікуюцца па чарзе. Па-за чаргой — платна. Жадаем знайсці сваё шчасце!

TRANSPART

ПРАДАМ

- Рено-19, 1992 г.в., чорны, седан, 2300 у. а. Т. у Вілейцы 57222.
- Мазда-323, 1986 г.в., 1.5л, седан, 1550 у. а. Т. у Вілейцы 32783.
- Мерседес-207Д, 1983 г.в., высокі, кароткі; пральную машыну-аўтамат; газавое абсталяванне, б/у. Т. у Вілейцы 35461.
- ФВ-Пасат, 1.65, 1988-1989 г.в., універсал, сіні, ц/замок, сігналізацыя. Т. у Маладзечне 32917.
- 3/4 да БМВ-318, 1987 г.в.; в/м ФВ-Жук, 1980 г.в., "Мексіканец". Тэл. (8-029) 6396374.
- Мерседес-207 з дубль-кабінай, 1985 г.в.; мерседес-609, 1986 г.в.; мерседес-407, 1986 г.в. Т. у Маладзечне 70602.
- ГАЗ-52, фургон. Т. у Маладзечне 51315, (8-029) 6499147.
- Форд-Мандо, 1994 г.в., 1.8ТД, універсал, чырвоны. Тэл. (8-029) 6435141.
- А/м Хундай-Поні, 1994 г.в., 1.5і, блакітны металік, без праблем, 2200 у. а. Т. у Маладзечне 39315.
- ФВ-Гольф-2, 1990 г.в., 1.3, 5-дверны, колер зялёны металік. Т. у Вілейцы 51418.
- ВАЗ-2107, 1993 г.в., выдатны стан, 1700 у. а. Т. у Астраўцы 39202.
- Фіят-Уно, 1984 г.в., 1.3 бензін, добры стан, 5-дверны, ТА-2004, літвы дыскі, 850 у.а, торг. Тэл. (8-029) 7528944.
- Форд-Скорпіё, 2.5 ТД, 1990-1991 г.в., седан, усе навароты. Т. у Вілейцы 74226, 64547, 64479.
- Вольву-360, 1987 г.в., бензін, 1000 г.в., торг. Т. у Вілейцы 53154.
- ВАЗ-21019, 1985 г.в. Т. у Вілейцы 58100.
- ГАЗ-53, самозвал, дызель, 1500 у. а. Т. у Вілейцы 33023.
- ФВ-Транспарцір-2, 1989 г.в., грузасажырскі, 2800 у.а., магчымы торг. Т. у Вілейцы 33040, (8-029) 6632260.
- ВАЗ-21061, 1993 г.в., добры стан; ФВ-Джэту, 1.6 дызель, 1987 г. в. Тэл. (8-029) 6223589.
- Мерседес-123, 2.4Д, 1300 у.а., торг. Т. у Вілейцы 54979, (8-029) 6654979.
- Опель-Кадэт, 1.45, 1991 г.в., чырвоны, ідэальны стан. Т. у Маладзечне 91274.
- Форд-Скорпіё, седан, 09.1992 г.в., велюр, седан, л/д, ц/з, г/у, АВС, тапіроўка, 5 месяцаў з Германіі, тэрмінова. Т. у Маладзечне 62403, Сяргей.
- А/м ВАЗ-2101, 1974 г.в., на хадзі, 300 у. а. Т. у Маладзечне 62410.
- А/м ФВ-Пасат, 1993 г.в., 1.8 см², карбока-аўтамат, ц/з, люк, 1 год у РБ. Т. у Астраўцы 20151.
- А/м М-2140, 1985 г. в. Т. у Маладзечне 66579, 42254.
- М-2140, 1985 г. в. Т. у Маладзечне 31443.
- Форд-Эскорт, 1982 г.в., 1300 см², 5КПП, 650 у. а. Т. у Вілейцы 57768, (8-029) 6275394.
- АЗЛК-2140, 1982 г.в., добры стан, 400 у. а. Т. у Вілейцы 57768, (8-029) 6398087.
- Опель-Аскону, 1983 г.в., 1.6 бензін, да 1000 у. а. Т. у Маладзечне 31528, (8-029) 6418414.
- СТА возьме з/ч да а/м на рэалізацыю. Т. у Маладзечне 52003.
- Фіят-Дукато, грузасажырскі, 1.9 дызель, 1992 г.в., 3600 у. а. Тэл. (8-029) 6660037.
- Мерседес-123, 1981 г.в., 2.4Д. Т. у Маладзечне 41297.
- Матацыкл ЯВА-350, выдатны стан, 210 у. а. Т. у Маладзечне 36919.
- Хундай-Лантру, 1993 г.в., эл.пакет, люк, 1500 у. а. Т. у Маладзечне 32621.
- ФВ-Гольф-3, 1994 г.в., 1.65, 10 дзён з Германіі. Т. у Маладзечне 52688.
- ВАЗ-21061, 1990 г.в., 77 тыс.км, шэра-блакітны, ідэальны стан, зіймой не эксплуатаваўся, 1400 у. а. Т. у Валожынах 54944.
- БМВ-520і, 1982 г.в., л/д, родная фарба, 1000 у. а. Т. у Маладзечне 36576.
- ГАЗ-69, 8-месны, прычэп, гума, запчасткі, надорага. Т. у Маладзечне 73703.
- Сват-Кардобу, 10.1995 г.в., 1.4 мана. Т. у Маладзечне 36272.
- А/м ФВ-Гольф-3, 1993 г.в., 1.65, мана, чорны. Тэл. (8-029) 6550824.
- Форд-Транзіт, 1986 г.в., Д, 2.5 аб, надорага. Т. у Маладзечне 36485.
- ФВ-Гольф, 1986 г.в., 1.6Д. Т. у Сморгоні 31338.
- ВАЗ-2105, 1998 г.в., 1600 у. а. Т. у Мядзель 42615.
- ФВ-Пасат, універсал, 1986 г. в. Т. у Ашмянках 22562.
- ФВ-Пасат, 1993 г.в., з Германіі. Т. у Вілейцы 33277.
- Тэрмінова матацыкл МТ "Днепр", надорага. Т. у Вілейцы 33327.

- ВАЗ-21093, 1990 г.в., добры стан. Т. у Вілейцы 44269.
- А/м Опель-Аскону, 1.3к, 1984 г.в., карычневый, добры стан, 1000 у.а., торг. Т. у Вілейцы 53152.
- Мікрааўтобус Фольксваген-Транспарцір, 1990 г.в., 2500 у.а.; Мерседес-190Д, 1978 г.в., 2500 у. а. Т. у Сморгоні 52359.
- Форд-Арыён, 1991 г.в., 1.45, манапрыск, сп.вішня, 5 КПП, ц/з, сігналізацыя, люк-2п, эл.карктар фар, 4-дверны, 2100 у.а., торг. Т. у Вілейцы 59385, 33759 (па выхадных).
- А/м ВАЗ-2109, 1991 г.в., колер вішнёвы, добры стан. Тэл. (8-029) 6257391.
- Рено-Трафік, 1991 г.в., 2.1Д, чырвоны, грузасажырскі. Т. у Вілейцы 33829.
- Фіят-Тэмпу, 1994 г.в., дызель. Тэл. (8-029) 6153865.
- БМВ-320, 1986 г. в. (купці), 1400 у. а. Т. у Вілейцы 46369, (8-029) 6556204.
- ІВЕРУ-35-8, 1982 г.в., 2.5Д, грузавы, тэнт, борт 4.2м, спарка, добры стан, 1600 у.а., торг. Т. у Вілейцы 57206, (8-029) 6657206.
- ВАЗ-2107, 1995 г.в., 1600 у.а., торг. Т. у Вілейцы 74391.
- ВАЗ-2102, капрамонт рухавіка, кузава, 450 у. а. Т. у Вілейцы 35246, (8-029) 6635246.
- ВАЗ-2106, 1982 г.в., патрэбны ремонт кузава, 300 у.а., торг. Т. у Вілейцы 59479.
- А/м Форд-Сіера, 1988 г.в., 1.85, сіні, седан, люк, сігналізацыя. Т. у Вілейцы 33663.
- Мерседес-123Д, 1980 г.в., 800 у. а. Т. у Вілейцы 33040, (8-029) 6632260.
- А/м Форд-Эскорт, універсал, 1.6Д, 1986 г.в., добры стан. Т. у Вілейцы 40230.
- А/м ВАЗ-2101, сіні, к.р 2003 г., 500 у. а. Тэл. (8-029) 6479601.
- Масквіч-2140 на запчасткі. Т. у Вілейцы 51680.
- Прычэп да л/а (зав. Лаўрыновіча, 23, каля ж/д маста). Т. у Вілейцы 56603, (суседзі).
- Форд-Эскорт, 1984 г.в., 1300 см², ц/з, люк, 5КПП. Т. у Вілейцы 35154 (пасля 17.00).
- Опель-Рэкорд, 1979 г.в., поўны капрамонт кузава, рухавік з Германіі, 5КПП, чорны. Т. у Вілейцы 33198, 33052.
- ФВ-Джэту, 1985 г.в., 1.65, магнітола, люк, сігналізацыя, ц/з, 1500 у.а., торг. Т. у Вілейцы 57293, (8-029) 6588140.
- ВАЗ-2101, 1972 г.в., добры стан, 300 у.а., торг. Т. у Вілейцы 33279.
- ЯВУ-350-638, 1990 г.в., добры стан. Т. у Вілейцы 52356, (8-029) 6458341.
- Міцубісі-Галант, 1990 г.в., седан, 1950 у. а. Т. у Вілейцы 46369, (8-029) 6556204.
- Опель-Амегу, 1988 г.в., 2.3 дызель, 1700 у. а. Т. у Вілейцы 46369, (8-029) 6556204.
- Фольксваген-Гольф, 1986 г.в., 1.8СІ, 1600 у. а. Т. у Вілейцы 46369, (8-029) 6556204.
- А/м Вольва-340, 1.6 дызель, 1988 г.в., 1000 у.а., торг. Т. у Вілейцы 58457.
- Опель-Кадэт, 1.6Д, 1985 г.в., 1300 у.а., торг. Т. у Вілейцы 58386 (вечарам), 54347, (8-029) 6485291.
- ВАЗ-2105, 1988 г. в. Т. у Вілейцы 32561.
- ВАЗ-21063, 1986 г.в., добры стан. Т. у Вілейцы 32870.
- 3/4 Мерседес-123, рухавік 2.0Д, з/ч па кузаву, Тэл. (8-029) 6640201.
- ВАЗ-2109, 1300 у.а., 1992 г.в., люк, магнітола, Бельгія. Т. у Вілейцы (8-029) 6259728.
- Сват-Ібіцу, 1991 г.в., 1.7Д, 3-дверны, сіні, 1650 у. а. Т. у Вілейцы 56258, (з 8.00 да 17.00), 32464 (пасля 19.00).
- ВАЗ-2108, 1987 г.в., бэжавы, выдатны стан. Т. у Вілейцы 32349.
- Форд-Скорпіё, 1992 г.в., 2.0 бензін, ДОНС, бардо, перламутр, седан, г/у, ц/з, АВС, фаркоп, 2300 у. а. Т. у Вілейцы 51002.
- Мерседес-Бэнц-208Д, 1990 г.в., 2.3 дызель, чырвоны, высокі, кароткі, г/у, сігналізацыя, фаркоп, 5000 у. а. Т. у Вілейцы 57704, (8-029) 6181186.
- Аўдзі-80, 1.6Д, 5-дверная, 5КПП, сіняя, аўдыя. Т. у Вілейцы 73275.
- ФВ-Пасат-В3, 1.85, 1989 г.в., універсал, у РБ з 11.2001. Т. у Вілейцы 58462.
- Рено-19, 1.75, 1993 г. в. Т. у Маладзечне 51565.
- ВАЗ-21011, 1976 г.в., добры стан. Т. у Маладзечне 73959.
- Форд-Эскорт, 1993 г. в. Т. у Маладзечне 32777.
- ВАЗ-2106, 1985 г.в., добры стан. Т. у Маладзечне 60168.
- Фольксваген-Пасат, 1985 г.в., аб'ём 1.3, бензін. Т. у Маладзечне 34054.
- ФВ-Гольф-2, 1.6К, 5-дверны, аўтамат і інш. Т. у Маладзечне 37335.

РЭГІОНАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

падпіску на наступны месяц ці да канца года можна аформіць кожны дзень да 25 чысла

Будзьце ў нашай кампаніі!

- ВАЗ-21013, 1985 г.в., 700 у.а., торг. Т. у Маладзечне 75321, (8-029) 6312530.
- Форд-Фіесту, 1.16, 1994 г.в., з Германіі. Т. у Маладзечне 54989.
- М-2141, 1990-1991 г.в., добры стан. Тэл. (8-029) 6497306, (8-029) 6666803.
- М/а Ніван-Ванет, 1993 г.в., 2.0Д, 7-месны. Т. у Маладзечне 31921.
- Форд-Скорпіё, 1990 г.в., 2.0ДОНС; Аўдзі-100, 1987 г.в., 1.8 г/б, тэрмінова. Т. у Маладзечне 35839.
- ВАЗ-2107, 1984 г.в., 800 у.а., торг. Тэл. (8-029) 6349761.

КУПЛЮ

- Матацыкл "Мінск", новы або 1993 г. в. Тэл. (8-029) 6299208.
- Новыя грузавыя і сельскагаспадарчыя шыны. Тэл. (8-029) 6611854.
- Прычэп да л/а. Т. у Маладзечне 40679.
- ВАЗ-2106-063, да 500 у. а. Тэл. (8-029) 6658291.
- Мерседес-124 або Пежо-605. Т. у Вілейцы 58836.
- Рухавік ад матакаляскі "інвалідкі". Т. у Маладзечне 96003.
- Дакументы да а/м ФВ-Пасат-2, універсал. Т. у Маладзечне 75693 (вечарам).

ІНШАЕ

- Вазьму за а/м (заказ). Т. (8029) 6014968.
- У Шчэцін за аўто. Дапамога ва ўсім. Зваротнае суправаджэнне. Т. у Гродна (8-0152) 748116, 771143.
- Аўтамабіль з першых рук! Знаходжанне заказанага вамі аўтамабіля па рэальнаму кошту; вас сустракаюць на вакзале г. Эсен (Германія); размяшчэнне ў надарогай гасцініцы; за 1-3 дні аформіліце вашага аўтамабіля. Вашы траты будуць зведзены да мінімуму. Т. у Вілейцы 54246.

НЕРУХОМАСЦЬ

ПРАДАМ

- Гараж у ГК-21, памер 4.7х9.5, выскокія вароты; а/м ВАЗ-21047, 1994 г.в., у добрым стане. Т. у Маладзечне 62175 (вечарам).
- 2-пакаёвую кватэру ў г. Вілейка. Т. у Вілейцы 57573.
- Тэрмінова 3-пакаёвую кватэру ў Вілейцы. Т. у Маладзечне 47946.
- Дом у г. Маладзечне або мяняю на дом, кватэру ў г. Дзяржынска. Т. у Маладзечне 40096, (8-01716) 55662.
- 4-пакаёвую кватэру ў г. Сморгонь, 1 паверх, спальны раён, цэнтр горада. Т. у Сморгоні 54647 (пасля 18.00).
- Дом, в. Андрэйкі, ёсць сад, 20 км ад Мядзеля. Тэл. (8-029) 6481932.
- Дом у г. Вілейка, мяняю на кватэру. Т. у Вілейцы 53888.
- Пудома без выгледу ў Вілейка, або мяняю ці здам кватэру. Т. у Вілейцы 53252.
- Дом (6х8), в. Лоцэвічы, Вілейскі раён на вываз. Т. у Вілейцы 51437.
- 2-пакаёвую кватэру ў г. Вілейка. Т. у Вілейцы 33399.
- 3-пакаёвую кватэру ў Маладзечне. Т. у Маладзечне 64840, 60864.
- 2-пакаёвую кватэру ў Маладзечне па вул. Маладзёжнай, д.24. Т. у Маладзечне 31184, т. у Мінску 2911658.
- 2-пакаёвую кватэру ў г. Маладзечне або мяняю на 1-пакаёвую. Т. у Маладзечне 63829.
- Прысядзібы ўчастак на беразе возера ў г/п Свір. Дому патрабуюцца рамонт. Т. у Маладзечне 61958.
- Дом 8х8 у в. Лынтупы, ёсць гаспабудовы, сад, участак 0.25 га. Т. у Маладзечне 61958.
- 1-пакаёвую кватэру ў Маладзечне па вул. Машэрава, 1/2 паверх., 39.6/17.3/8.9, с/а асобны, тэлефон. Т. у Мінску 2364029.
- 2-пакаёвую кватэру ў Маладзечне з чыгвадамі (ацяпленне, халодная вада тэлефон, газ). Т. у Маладзечне 69619.
- 2-павярховы, 2-кватэрны дом з усімі камунікацыямі. Т. у Вілейцы 33170 (пасля 19.00).

- Дом у Маладзечне. Т. у Маладзечне 63781.
- 1-пакаёвую кватэру ў Маладзечне. Т. у Маладзечне 62620.
- 2-павярховы цагляны дом у Маладзечне, цэнтральнае ацяпленне, падведзены газавод, усе выгоды, гараж. Т. у Маладзечне 73703.
- Дачу ў в. Алянец, Сморгонскі раён. Т. у Сморгоні 32856, 34567.
- 1-пакаёвую кватэру ў Вілейцы. Т. у Вілейцы 59203.
- Кватэра ў 2-кватэрным доме ў в. Курганец, Вілейскі раён, 60.6 м² з усімі надворнымі пабудовамі, з участкам 0.15га. Т. у Вілейцы 76325.
- 4-пакаёвую кватэру ў Вілейцы. Т. у Вілейцы 57891.
- Тэрмінова 1/2 дома ў г. Вілейка або мяняю на 2,3-пакаёвую кватэру (усе камунікацыі, тэлефон, гаспабудовы, гараж, участак 5 сотак). Т. у Вілейцы 51666, (8-029) 6465233.
- Дом у цэнтры г. Вілейка, драўляны, пачное ацяпленне, выгоды ў доме, тэлефон, сад, гаспабудовы, участак 0.15 га. Тэл. (8-029) 6387212.
- Тэрмінова дом у в. Снежэва, прысядзібы участак 0.40 га, сад, гарад, гаспадарчыя пабудовы, вадаправод, склеп, кацельня і пачное абсталяванне. Т. у Вілейцы 33238 (пасля 17.00).

МЯНЯЮ

- 3-пакаёвую кватэру ў г. Вілейка на 1-пакаёвую. Т. у Вілейцы 56723 (пасля 20.00).

ЗДАМ

- Памяшканне пад офіс у г. Вілейка, плошча 109 м², падсобныя памяшканні. Т. у Вілейцы 53302.

НАЙМУ

- Маладая сям'я (3 чалавекі) нойме 1,2-пакаёвую кватэру ў Маладзечне. Тэл. (8-029) 6677262.
- Кватэру ў Вілейцы. Т. у Вілейцы 46266.
- Дом у Вілейцы або прыгарадзе, магчымы далейшы выкуп. Т. у Вілейцы 59352.
- 1-пакаёвую кватэру ў Маладзечне. Т. у Маладзечне 68854.

ПАСЛУГІ

ДЛЯ МАЛАДЫХ

- "МУЛЕН РУЖ" пракат вясельнай і вячэрняй моды. Валюм у падарунак. Вяночкі, ручнікі. Т. у Маладзечне 32923, (8-029) 6339293. Ліц. №04599 Белбытсаюза 18.10.1999-18.10.2004.
- Вясельны і вячэрні ўбранні. Вялікі выбар. Т. у Маладзечне 75801. Ліц. №04285 БДААБАН 20.05.2002-20.05.2007.
- "Лілія" прапануе вялікі выбар вясельных і вячэрніх ўбранняў. Валынец, 9 (каля "Залатоў бочкі"). Т. у Маладзечне 74812, да 75801, (8-029) 6418594. Ліц. №04285 БДААБАН 20.05.2002-20.05.2007.
- Пракат 30і навуны прапануе вялікі выбар вясельных і вячэрніх сукенак. Вяночак для нявесты ў падарунак. Сукенка для маці нявесты — бясплатна. Усе аксесуары для вясельня: парасцінкі на а/м, рушнікі, кветачкі і іншэ. Т. у Маладзечне 50825. Ліц. №03716 Белбытсаюза 13.08.99-13.08.2004.
- Пракат "Лілія" прапануе вясельны і вячэрні ўборы. Т. у Вілейцы 32100, (8-029) 6201718. Ліц. №04804 БелБыт, 5.08.2002-5.08.2007.
- Вясельны-вячэрні салон "Надзея", Вялікі выбар ўбранняў. Маладзечна, вул. Будаўнікоў, 15а (Дом быту). Тэл. 67877. Ліц. №03204 БДААБАН 30.11.2001-30.11.2006.
- "ВЯСЕЛЬНЫ-ВЯЧЭРНІ САЛОН "МІЛДЗІ". Вялікі выбар ўбранняў і аксесуараў. Вул. Бульніцкага, 30 (г-н СШ №7). Т. у Маладзечне 77382. Ліц. №03576 БДААБАН 31.01.2002-31.01.2007.
- Вясельны салон "Раксалава" прапануе вялікі выбар вясельных сукенак. Убранні на другі дзень вясельня — скідка 50%. Валюм у падарунак! Гасцініца "Маладзечна", 1 паверх. Т. у Маладзечне 51070 (дам). Ліц. №00582 да 04.06.2004.
- Вясельны салон на міні-рынку (Цэнтральная плошча) запрашае нявест! Т. у Маладзечне 30848, (8-029) 6020929. Ліц. ББС №01795 да 08.05.2006.
- ВЯСЕЛЬНЫ, ВЯЧЭРНІ ўборы. Выпускныя сукенкі. Т. у ВІЛЕЙЦЫ 55513 Ліц. № 04123 да 24.04.2007. БелБыт.
- ВІДЭАФОТАЗДЫМКА
- Відэаздымка лічбавай а/камерай "Sony" 2000. Т. у Сморгоні 53916. Ліц. №873 МК ад 4.05.2001.

ГРУЗАПЕРАВОЗКІ

- А/м Сканія, 12т, 55 м³, рэфрыжэратар, Мерседэс, 1.5т па РБ і СНД. Т. у Маладзечне 35802, (8-029) 6635801, (8-029) 6635802. Ліц. АЕ №1-7848 МТК ад 24.06.2003.

ІНШЫЯ ПАСЛУГІ

- Вырабляю індывідуальныя спартыўныя трэнажоры. Т. у Маладзечне 70602.
- Рамонт тэлевізараў. Т. у Маладзечне 76738 Ліц. МП РБ №1926 да 27.12.2005.
- Шліфую дашчатую паркетную падлогу. Тэл. (8-029) 6290893, Канстанцін.
- СП "AmericanLogie": зборка камп'ютараў пад заказ, змяненне канфігурацыі, камплектацыя, абслугованне, рамонт. Т. у Маладзечне 30848, (8-029) 6511663. Ліц. МП №166 да 23.08.2007.

РОЗНАЕ

ПРАДАМ

БУД. МАТЭРЫЯЛЫ

Прадаём цэглу аболіскую (вонкавую) для дзяцей і камінаў
Тэл. (8-01773) 96225
Ліц. №683 Мінскі АБК ад 22.06.2000г.

- Ліст ацынкаваны. Форма аплаты любая. Тэл. (8-029) 6650588.
- Блокі Г/С, цэглу, **ДРОВА** з дастаўкай, дошкі 17х100х1800 з элікі па 125 тыс.руб. 6 м³. Т. у Маладзечне 66534, (8-029) 6362559.
- СЕЛЬСТАТЭХНІКУ**
- Камбайн збожжаўборны СК-5 "Ніва" або мяняю на трактар. Т. у Маладзечне 54159.
- Касілку, капалку конную, касілку ратарную. Т. у Вілейцы 33236.
- Касілку да матаблока, ГАЗ-51, можна на запчасткі. Т. у Маладзечне 73312.

БЫТАВУЮ ТЭХНІКУ

- Халадзільнік-маразільнік "Мінск-Атлант", халадзільнік "Мінск-15, 16", маразільнік "Мінск-Атлант", тэлевізар "Гарызонт-510" (54 см, ДУ), "Гарызонт-355", газавую пліту "Брэст" 4-канфорачную. Усе ў добрым стане, б/у. Т. у Вілейцы 57040.
- Халадзільнік "Мінск-16Е". Т. у Маладзечне 51019.
- Пральныя машыны Siemens, Hansaatic, Matura. Т. у Маладзечне 70828.
- VTR НІТАСНІ 118Е на з/ч, рабочы, 29000 руб. Т. у Маладзечне 31685.
- Новую пліту газавую "Індэзіт", машыну пральную "Індэзіт". Т. у Вілейцы 35285.
- В/магнітофон, р/тэлефон "Харвест-5", маб.тэлефон "Нокія", "Матерола", гульні, прыстаўку. Т. у Маладзечне 75321, (8-029) 6312530.
- Відэакамеру "Panasonic" M3000. Т. у Маладзечне 54989, 70631.

МЗБЛЮ

- МЗБЛЮ пад заказ. Зборка. Дастаўка. Т. у Вілейцы 56382, (8-029) 6656382. Ліц. №245 Вілейскага РВК 6.08.2002-6.08.2007. Ліц. №05264 БДААБАН 14.10.2002-14.10.2007.
- МЗБЛЮ РБ. Дастаўка. Т. у Вілейцы 53829, (8-029) 6313007. Ліц. №260 22.08.2002-23.08.2007.
- Секцыю (непапіраваная 3.6

